κ. Στέφ. Κότσιανον
Τσιμισκῆ 31
Θεσ/νίκην

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
13
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1955
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ'.
Ἀριθ. Φύλλου 129
Τιμή φύλλου δραχ. 1

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΝΟΜΑΡΧΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΟΙ

Κράτος εἰς τὴν Ὑπαιθρον εἶναι πρωτίστως καὶ κυρίως ὁ Νομάρχης. Κατόπιν μάλιστα τῆς πραγματοποιηθείσης ποιᾶς τινος ἀποκεντρώσεως ὁ σπουδαιότερος παράγων τῆς ἐξελίξεως τοῦ Νομοῦ εἶναι ὁ Νομάρχης. Αὐτός, ἐὰν εἶναι ἱκανὸς καὶ φλέγεται ἀπὸ τὸν ζῆλον νὰ προωθήσῃ τὰ ζητήματα τοῦ Νομοῦ του καὶ τῆς Κυβερνήσεως τὴν συμπαράστασιν θὰ ἐπιτύχῃ καὶ τὸν συντονισμὸν τῶν ἐνεργειῶν τῶν κρατικῶν Ὑπηρεσιῶν θὰ κατορθώσῃ καὶ τὰς ἰδιωτικὰς πρωτοβουλίας θὰ ὑποβοηθήσῃ νὰ καρποφορήσουν ἐπ' ἀγαθῷ τῶν γενικωτέρων συμφερόντων καὶ τὴν πρὸς ἐργασίαν καὶ πρόοδον ἔφεσιν τῶν κατοίκων τοῦ Νομοῦ του θὰ ἐξάψῃ ἐμπνέων εἰς ὅλους τὴν ἐμπιστοσύνην πρὸς τὸ Κράτος, τὴν ἐπιτυχίαν, τὴν πρόοδον καὶ τὴν κατάκτησιν τῆς ὑλικῆς καὶ ἠθικῆς εὐημερίας, ἐὰν δὲ ἀντιθέτως οὔτε ὑπὸ εὐγενοῦς φιλοδοξίας κατέχεται, νὰ ἀναλώσῃ ἑαυτὸν χάριν τῆς προαγωγῆς τοῦ Νομοῦ του οὔτε μὲ τὰς ἀπαιτουμένας ἱκανότητας εἶναι προικισμένος, ὅλα θὰ ἀποτελματωθοῦν.

Εὔλογον ἑπομένως τὸ ἐνδιαφέρον μας διὰ πᾶν θέμα σχετιζόμενον πρὸς τὸν Νομάρχην.

Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης κρίνοντες τὴν ἀπόφασιν τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως ἐπαναφέρῃ τὸν θεσμὸν τῶν ὑπηρεσιακῶν Νομαρχῶν εὑρίσκομεν ταύτην ὀρθοτάτην.

Ὑπῆρξαν βεβαίως καὶ κομματικοὶ Νομάρχαι, οἱ ὁποῖοι διεκρίθησαν καὶ συνέδεσαν τὰ ὀνόματά των μὲ τὴν πρόοδον τῶν Νομῶν των, ἀλλ' ἦσαν λαμπραὶ ἐξαιρέσεις. Οἱ περισσότεροι τῶν λοιπῶν δὲν θὰ ἐκρίνοντο ἱκανοὶ νὰ διοικήσουν οὔτε τὴν μικροτέραν Κοινότητα. Μία ἰδιωτικὴ ἐπιχείρησις δὲν θὰ ἐνεπιστεύετο εἰς αὐτοὺς ἴσως καὶ τὴν πλέον ἀσήμαντον ἐπιστασίαν εἴτε διὰ λόγους ἱκανοτήτων εἴτε καὶ ἤθους.

Διὰ τὸν ὑπηρεσιακὸν Νομάρχην παρέχονται τοὐλάχιστον ἐγγυήσεις περὶ βασικῶν τινῶν προσόντων. Διὰ τοῦ ὑπηρεσιακοῦ Νομάρχου, ἐφ' ὅσον μάλιστα ἡ κρίσις τῶν ὑποψηφίων γίνεται χωρὶς καμμίαν ἀνεπίτρεπτον παρέμβασιν καὶ λαμβάνεται ἰδιαιτέρως ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸν σχηματισμὸν ταύτης ἡ ἐντῷ προηγουμένῳ βίῳ των ἀναπτυχθεῖσα δραστηριότης ἐξασφαλίζεται ἡ εὐνομία. Καὶ τίθεται τέρμα εἰς τὴν ἀπίθανον σταδιοδρόμησιν τῶν πάσης φύσεως κομματικῶν σαλτιμπάγκων, οἱ ὁποῖοι μὲ μόνα προσόντα τὴν κομματικὴν μαγειρικὴν ἱκανότητα, τὴν κολακείαν, τὴν ἔλλειψιν καὶ ἴχνους αὐτοσεβασμοῦ κατορθώνουν νὰ ἐπιβαίνουν τῶν νομαρχιακῶν θώκων.

Καὶ τίθεται ἀκόμη τέρμα εἰς τοὺς κομματικοὺς ἐκβιασμούς, τῶν ὁποίων θύματα καθίσταντο οἱ καλοὶ Νομάρχαι καὶ εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν, τὴν ὁποίαν ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν ἀτομικῶν συμφερόντων των ἐπιτυγχάνουν διάφορα γλοιώδη ὑποκείμενα, τὰ ὁποῖα ἐν ὀνόματι τῆς κατ' ἐπίφασιν κομματικῆς συνιδεολογίας περιεστοίχιζον τὸν κομματικὸν Νομάρχην καὶ τὸν παρέσυρον εἰς ἀνόμους ἀποφάσεις καὶ ἐνεργείας.

Ἐπικροτοῦμεν λοιπὸν τὴν ἀπόφασιν τῆς Κυβερνήσεως. Νὰ ἀπολυθοῦν οἱ διορισθέντες μετὰ τὴν κατάργησιν τοῦ ἤδη ἐπαναφερομένου Νόμου Νομάρχαι καὶ νὰ διορισθοῦν ὑπηρεσιακοὶ τοιοῦτοι, ἐκτὸς ἐὰν τις ἐξ αὐτῶν κατ' ἐξαίρεσιν συγκεντρώνῃ τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα διὰ νὰ παραμείνῃ.

Ἡ Χαλκιδική, τῆς ὁποίας ὁ Λαός, ἀνεξαρτήτως πολιτικῶν πεποιθήσεων, κατὰ τὴν μεγάλην αὐτοῦ πλειοψηφίαν μισεῖ τὴν παρανομίαν καὶ τὰς κομματικὰς φαυλότητας ἤκουσεν εὐχαρίστως τὴν σχετικὴν ἀπόφασιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ο ΘΥΕΛΛΩΔΗΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ

ΞΕΝ. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΥ
Δικηγόρου

Τὰς μεγαλειτέρας καὶ θετικωτέρας ἐλπίδας ὅτι τὸ Κυπριακὸν ζήτημα θὰ λυθῇ σύμφωνα μὲ τὸν Πανελλήνιον πόθον, ἐμπνέει σταθερῶς τὸν κατὰ τὸν περιφανέστερον τρόπον διαπιστούμενον ἀκμαιότατον ἠθικὸν τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας.

Ὁ θυελλώδης τῆς Νεολαίας συναγερμὸς ἐναντίον τῶν κατακρατούντων τὴν Κύπρον δὲν εἶναι προϊὸν στιγμιαίας παραφορᾶς ἢ ἐπιπολαίου ἐνθουσιασμοῦ. Ἡ Νεολαία τῆς Ἑλλάδος ἀνεμέτρησε καὶ ὑπελόγισεν ὅλας τὰς συνεπείας τῆς τοιαύτης ἢ τοιαύτης στάσεώς της καὶ ἔχει ὑπ' ὄψει της ὅλας τὰς ὑψίστας θυσίας εἰς τὰς ὁποίας ἐν ἀνάγκῃ θὰ ὑποβληθῇ. Τὴν μεγάλην ἀπόφασίν της τὴν ἔλαβεν ἐν πληρεστάτῃ συναισθήσει τῆς πραγματικότητος. Καὶ διὰ τοῦτο ἀκριβῶς τὸ ἠθικὸν αὐτῆς τὸ ὑπέροχον οὐδένα ἀπολύτως διατρέχει κίνδυνον νὰ ὑποστῇ χαλάρωσιν. Εἰς μίαν τόσον ἱερὰν στιγμὴν ἡ Νεολαία τῆς Ἑλλάδος, ἀνταξία τῆς μεγάλης ἱστορίας της καὶ τῶν μεγάλων παραδόσεών της κληδοῦχος καὶ ἀκοίμητος φρουρὸς τοῦ μεγάλου καὶ ἠθικοῦ ἰδεώδους τῆς Ἐλευθερίας ἀπόγονος τῶν Ἑταίρων τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας ἔχουσα διαίσθησιν τῆς καταδυναστεύσεως καὶ ἐμπνεομένη ἀπὸ τὸ κληρονομικὸν μῖσος πρὸς τὴν δουλείαν καὶ τὴν βίαν, αἰσθάνεται ἐντὸς της τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν Ἐλευθερίαν ὡς ἕναν ἔρωτα βιβλικῆς ἁγιότητος. τόσον ἀνυστερόβουλον, τόσον παρθενικόν, μίαν φλόγα ποὺ ἀνυψοῦται ἀπὸ τὸν ἁγιώτερον τῶν βωμῶν, εὐθεῖαν, ἄσειστον ἀπὸ τὴν ἐναντιότητα τοῦ ἀνέμου καὶ ὅλα τὰ φυσικὰ καὶ ὑπερφυσικὰ στοιχεῖα.

Ἡ φιλοπατρία τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας λάμπει καὶ ἀστράπτει, διαμάντι ἄτρωτον ἀπὸ τὴν πυράν, χάλυψ ἀνίκητος ἀπὸ τὸν χρόνον. Εἶναι μία κληρονομία, μία κληρονομία, μία παράδοσις ὁλόκληρος ἡ ὁποία μεταβιβάζεται ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν καὶ ἡ ὁποία φυλάσσεται, προάγεται καὶ λάμπει σὰν ἄστρον ἐπάνω ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον. Εἶναι γνήσια τέκνα τῆς Ἑλλάδος τοῦ Κόδρου, τοῦ Σόλωνος, τοῦ Λυκούργου, τοῦ Μαραθῶνος, τῆς Σαλαμῖνος, τοῦ Περικλέους, τοῦ Ἰουστινιανοῦ, τῆς Ἑλλάδος τοῦ 21 ποὺ ὕψωσε τὴν ἰδέαν τῆς ***ἐλευθερίας*** αἰωνίαν καὶ ἀθάνατον εἰς τὸ Μεσολόγγι καὶ τὴν Ἁγίαν Λαύραν, εἰς τὴν Τριπολιτσάν, εἰς τὴν Χίον, εἰς τὴν Χαλκιδικὴν καὶ τὴν Νάουσαν, εἰς τὸ Χάνι τῆς Γραβιᾶς καὶ εἰς τὴν Κρήτην, εἰς τὴν Ἀράχωβα καὶ τὰ Δερβενάκια καὶ ἐθάμβωνε τὴν Εὐρώπην μὲ τοὺς ἥρωας καὶ τοὺς μάρτυράς της.

Αἰωνία, ἀκατάλυτη καὶ ἑνιαία ἀνὰ τοὺς αἰῶνας ἡ Ἑλλὰς—ἡ ἰδέα αὐτὴ τῆς Ἐλευθερίας καὶ ἡ ἐκπρόσωπος τῆς τιμῆς καὶ τοῦ πολιτισμοῦ—ὑψώνει καὶ σήμερον διὰ τῶν ἀνταξίων τέκνων της, τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας, τὴν Σημαίαν καὶ τὸ Λάβαρον τῆς Ἐλευθερίας ἀξιοῦσα ἐν ὀνόματι αὐτῆς τὴν ἀπόδοσιν τῆς Κύπρου. Ἀπὸ τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν Ἐλευθερίαν ἡ Ἑλλὰς ἀντλεῖ πάντα θάρρος, πίστιν καὶ ἐλπίδας. Αὐτὴ μᾶς μεταβάλλει εἰς Ἀνταίους ποὺ ἀνανεώνουν τὸ θάρρος των καὶ ὀγκώνουν τὴν βεβαιότητα ὅτι ἡ Κύπρος συντόμως θὰ γίνῃ Ἑλληνική.

Οἱ Νέοι τῆς Ἑλλάδος διὰ τοῦ παραδείγματός των, διὰ τοῦ αἵματός των, ἐξῆλθον τοῦ τέλματος, ἀπέβαλον τὴν ληθαργίαν καὶ ὠρθώθησαν ἀκμαῖοι καὶ ὑπερήφανοι, βέβαιοι ὅτι ἡ ΙΔΕΑ θὰ νικήσῃ καὶ τὴν ἐντύπωσιν καὶ τὴν φενάκην καὶ τὰς ὑποσχέσεις καὶ τὸν δόλον καὶ τὴν πομπὴν καὶ τὸν φθείροντα τὸς συνειδήσεις χρυσὸν καὶ ὅτι ὁ Δαυὶδ θὰ συντρίψῃ τὸν Γολιάθ

Ὁ τύραννος θὰ πέσῃ! Εἶναι ἡ μοῖρα τῶν τυραννίων νὰ πίπτουν. Εἶναι ἡ μοῖρα τῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων αἱ θελήσεις νὰ κατισχύουν.

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

Η ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΠΡΟΣ ΣΙΩΝΙΑΝ

Μὲ τὰς πρώτας φθινοπωρινὰς βροχὰς ἤρχισαν τὰ βάσανα τῶν κατοίκων Σιθωνίας, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ χρησιμοποιήσουν πλέον τὰ λεωφορεῖα τῆς γραμμῆς Ἁγίου—Νικολάου Πολυγύρου Πράγματι τὰ λεωφορεῖα περιορίζουν πλέον τὴν διαδρομὴν των ἀπὸ Πολυγύρου μέχρις Ὁρμυλίας, ἀπὸ τῆς ὁποίας τὸ μὲν Ταχυδρομεῖον προωθεῖται πρὸς Βατοπέδιον—Μεταμόρφωσιν—Νικήτην—Ἅγιον Νικόλαον διὰ ζώου τρεῖς τῆς ἑβδομάδος, οἱ δ' ἐπιβάται συνεχίζουσα τὸ ταξείδιόν των, ὅπως κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα...

Ἡ ἀθλία αὕτη κατάστασις διαρκεῖ ἐπὶ ἔτη καὶ ἔτη τώρα, ἐξαιτίας μικροῦ τμήματος τῆς ὁδοῦ Ὁρμυλίας—Ἁγίου Νικολάου μεταξὺ Βατοπεδίου καὶ Μεταμορφώσεως, τὸ ὁποῖον σχεδὸν κατ' ἔτος ἐπισκευάζεται χωρὶς ὅμως νὰ καθίσταται βατὸν δι' ὅλον τὸ ἔτος.

Τέλος πάντων δὲν θὰ παράσχῃ τὸ Κράτος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Νομομηχανικοῦ τὰ οἰκονομικὰ μέσα, τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦνται, ὥστε νὰ ἐπισκευασθῇ πλήρως καὶ ὁριστικῶς τὸ ἐλάχιστον αὐτὸ τμῆμα, διὰ νὰ λήξουν τὰ μαρτύρια τόσων χιλιάδων κατοίκων τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων Κοινοτήτων;

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ

Ἡ ἑορτὴ τῶν Ἀρχαγγέλων ἔχει ὁρισθῇ δυνάμει Διατάγματος ὡς ἡμέρα ἑορτασμοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Ἀεροπορίας. Ἐφέτος ὁ ἑορτασμὸς διήρκεσεν ἐπὶ τρεῖς ὁλοκλήρους ἡμέρας τῇ παραμονῇ ὁρισθείσης διὰ τὸ εὐρὺ κοινόν, τῆς δευτέρας διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς αὐτὸν τῆς μαθητιώσης νεολαίας καὶ τῆς τελευταίας πρὸς δεξίωσιν τῶν Ἀρχῶν. Οἱ κάτοικοι τῶν μεγάλων πόλεων συνέρρευσαν ἀθρόως εἰς τὰ ἀεροδρόμια τιμήσαντες τὸ ἑορτάζον τρισένδοξον ὅπλον, καὶ ἐκδηλώσαντες τὴν ὑπερηφάνειάν των διὰ τὴν ἄφθαστον ἱκανότητα τῶν ἀεροπόρων μας καὶ τὴν ἀγάπην των πρὸς τὴν ὑπέροχον ἀεροπορίαν μας.

Διατὶ ὅμως ἡ Διοίκησις τοῦ λαμπροῦ αὐτοῦ Ὅπλου μας δὲν ἔδωσε τὴν εὐκαιρίαν τῆς εὐρυτέρας συμμετοχῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ εἰς τὰς ἑορτάς του; κάθε φοράν, ποὺ διασχίζει ἔστω καὶ ἕν ἀεροπλάνον μας τὸν Οὐρανὸν τῆς Ὑπαίθρου, οἱ κάτοικοί της ἐξέρχονται ἐκ τῶν οἰκιῶν των καὶ τὸ παρακολουθοῦν μὲ χαράν. Αἱ καρδίαι των σκιρτοῦν ἀπὸ πατριωτικὴν συγκίνησιν καὶ ὑπερηφάνειαν καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἀρχίζουν εὐμενέσταται συζητήσεις διὰ τὴν ἀεροπορίαν μας. Ἦτο τόσον δύσκολον π.χ. νὰ γίνῃ μία ἑορτὴ εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Χαλκιδικῆς εἰς τὴν ὁποίαν νὰ παρίσταται ἔστω καὶ εἷς μόνον ἀξιωματικὸς τοῦ ἐνδόξου Ὅπλου μας μὲ ὀλίγους σμηνίτας, μὲ τὴν συμμετοχὴν τῶν ἀρχῶν, μὲ κάποιαν σχετικὴν ὁμιλίαν καὶ τὴν ἐμφάνισιν ἑνὸς ἔστω ἀεροπλάνου εἰς τὸν Οὐρανὸν τῆς Χαλκιδικῆς, τὸ ὁποῖον νὰ χαιρετίσῃ μὲ ὀλίγους γύρους τοὺς κατοίκους τῶν χωρίων μας διὰ νὰ προκαλέσῃ τοὺς οὐρανομήκεις ἀντιχαιρετισμοὺς τοῦ Λαοῦ;

ΒΡΑΔΥΤΗΣ ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΟΣ

Ἀπὸ ἐτῶν ἀπεφασίσθη ἡ διάνοιξις τῆς ὁδοῦ, τῆς ἀγούσης ἐκ τοῦ κέντρου τῆς πόλεώς μας πρὸς τὴν συνοικίαν «Βογιατζήδικα» οὕτως ὥστε καὶ μία ἀσχημία νὰ ἐκλείψῃ ἀλλὰ καὶ ἡ κυκλοφορία τῶν αὐτοκινήτων καὶ δὴ τῶν λεωφορείων καὶ τῶν μεγάλων φορτηγῶν νὰ καταστῇ εὐχερὴς καὶ ἀκίνδυνος, διότι καὶ ἀτυχήματα συνέβησαν εἰς τι σημεῖον τῆς ἐν λόγῳ ὁδοῦ.

Ἀλλὰ καίτοι καὶ τὸ προηγούμενον δημοτικὸν συμβούλιον καὶ τὸ νέον τοιοῦτον δεόντως ἐξετίμησαν τὴν ἀνάγκην τοῦ ἀνωτέρω ἔργου καὶ ἔλαβον τὰς ἀπαιτουμένας ἀποφάσεις καὶ ἐψήφισαν καὶ τὰς ἀπαιτουμένας πιστώσεις εἶναι ἀδύνατος ἡ πραγματοποίησίς του ὑπαιτιότητι τῆς ἁρμοδίας τεχνικῆς ὑπηρεσίας τῆς Νομαρχίας, ἥτις δὲν συνέταξε ἀκόμη τὴν σχετικὴν μελέτην.

Νομίζομεν ὅτι ἡ καθυστέρησις αὕτη πρέπει νὰ λήξῃ διότι καὶ ἄλλα ἐμπόδια θὰ χρειασθῇ νὰ ὑπερπηδηθοῦν διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ἀνωτέρω ὁδοῦ, ἥτις ἐὰν ἀκολουθήσῃ μὲ τὸν ρυθμὸν αὐτὸν θὰ ἀπαιτηθοῦν πάρα πολλὰ ἔτη διὰ νὰ τελειώσῃ.

ΑΣΗΜΑΝΤΟΣ Η ΔΑΠΑΝΗ

Εἰς τὴν διασταύρωσιν τοῦ Βάβδου ἐπὶ ὁλοκλήρους ὥρας ἀναμένουν οἱ ταξειδεύοντες ἐκεῖθεν πρὸς τὴν πόλιν μας, τὴν Ἀρναίαν ἢ τὴν Θεσσαλονίκην τὴν διέλευσιν τῶν λεωφορείων ἐκτεθειμένοι εἰς τὴν βροχὴν καὶ τὸ ψῦχος Καὶ ἄς σημειωθῇ ὅτι ἐνίοτε μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχουν καὶ ἀσθενεῖς.

Διατὶ δὲν καταστευάζεται ἐκεῖ ἕν πρόχειρον ἔστω ὑπόστεγον, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ καταφεύγουν καὶ προφυλάσσωνται ἀπὸ τὰς κακοκαιρίας οἱ ταξειδεύοντες; ἡ ἀπαιτουμένη πρὸς τοῦτο δαπάνη εἶναι ἀσήμαντος. Νομίζομεν ὅτι αἱ διάφοροι ἑταιρίαι βενζίνης προθύμως θὰ τὴν κατέβαλλον, χάριν διαφημίσεώς των. Ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει τὸ Κ.Τ.Ε. Υ.Λ. ὀφείλει ὡς ὠφελούμενον νὰ καταβάλῃ ταύτην.

Γεωργικὴ Στήλη

ΕΞΕΤΑΣΙΣ ΕΔΑΦΟΥΣ

ΙΩΑΝ. ΜΑΛΚΟΤΣΗ – Γεωπόνου

Ὡς ἔδαφος, χαρακτηρίζεται τὸ στρῶμα ἐκεῖνο τῶν ἀγρῶν, εἰς τὸ ὁποῖον ἀναπτύσσονται οἱ ρίζες τῶν φυτῶν. Τὸ γήϊνο στρῶμα, ποὺ βρίσκεται κάτω ἀπὸ τὸ ἔδαφος, ἐπηρεάζει ὅμως λίγο—πολὺ τὴν βλάστησι τῶν φυτῶν, λέγεται ὑ π έ δ α φ ο ς.

Ἔδαφος καὶ ὑπέδαφος (κυρίως τὸ πρῶτο), συνιστοῦν συντελεστάς, οἱ ὁποῖοι καθορίζουν τὴν φυσικὴ βλάστησι τοῦ ἀγροῦ Ἔτσι, ἀνάλογα μὲ τὴν φύσι τῶν ἐδαφῶν, ἔχομε διαφορετικὴ φυσικὴ βλάστησι, σὲ διάφορες τοποθεσίες. Ἀλλοῦ ἐπικρατεῖ π.χ. τὸ στριβάδι, ἀλλοῦ τὸ ἀγριοτρίφυλλο, κ.ο.κ.

Ἡ φύσις τοῦ ἐδάφους, χαρακτηρίζεται: ἀπὸ τὶς χημικὲς οὐσίες ποὺ περιέχει, ἀπὸ τὴν ὑγρασία ποὺ ἠμπορεῖ νὰ συγκρατῆ, ἀπὸ τὴν θερμοκρασία του, ἀπὸ τὸ μέγεθος τῶν κόκκων ποὺ τὸ συνιστοῦν, ἀπὸ τὴν εὐκολία μὲ τὴν ὁποία ὀργώνεται, ἀπὸ τὸ βάθος του καὶ ἀπὸ ἄλλα πολλά.

Ὅλα αὐτὰ καθορίζουν ὄχι μόνο τὰ φυτὰ ποὺ θὰ εὐδοκιμήσουν στὴν φυσικὴ κατάστασι τοῦ ἐδάφους, (ὅπως συμβαίνει μὲ τὶς βοσκές), ἀλλὰ ἐξεταζόμενα μᾶς καθορίζουν τὴν κατάλληλη καλλιέργεια (π.χ. φυτεία: ἀμπέλι, τριφύλλι κλπ.), ποὺ θὰ ἦτο συμφερότερο νὰ καλλιεργήσωμε χωρὶς νὰ μεταβάλωμε τὴν σύστασι τοῦ ἐδάφους. Ἐπὶ πλέον, ὑπάρχει δυνατότης μεταβάλλοντες τὴν σύστασι τοῦ ἐδάφους, ἐφ' ὅσον οἰκονομικῶς συμφέρει νὰ ἐπιτύχωμε περισσότερο ἀποδοτικὴ καλλιέργεια.

Παράδειγμα: Στὶς βοσκὲς τῆς Ἀρναίας, μὲ χρῆσι καταλλήλου χημικῆς λιπάνσεως, ἀπὸ ἐτῶν ἔχει μεταβληθῆ εἰς μεγάλην κλίμακα, ἡ παραγωγὴ στριβαδιοῦ (χόρτου κατωτέρας ποιότητος, μέσης τιμῆς 0,7 δραχ. κατ' ὀκᾶν), εἰς παραγωγὴν Μηδικῆς (δηλ. ἥμερου τριφυλλιοῦ, μέσης τιμῆς 1,5 δραχ. ποιοτικῶς ἀνωτέρου χόρτου) καὶ μὲ μεγαλυτέρας ἀποδόσεις, ἐνῶ στὸ Παληοχῶρι, μὲ χρῆσι ἐπίσης καταλλήλου χημικῆς λιπάνσεως, ἀρχίζει νὰ αὐξάνῃ ἡ ἀπόδοσις τῆς πατάτας: Εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις, ἡ μεταβολὴ καὶ ἡ αὔξησις τῆς παραγωγῆς, δὲν ὀφείλεται μόνον στὸν ἐφοδιασμὸ τοῦ φυτοῦ μὲ χημικὸ λίπασμα ἀλλὰ κυρίως, εἰς τὴν ἀλλαγὴν τῆς φύσεως τοῦ ἐδάφους μὲ κ α τ ά λ λ η λ ο χ η μ ι κ ὸ λ ί π α σ μ α (περίπτωσις βοσκῶν: Ἐφοδιασμὸς μὲ ἄσβεστον καὶ ἐλάττωσις τῆς ὀξύτητος τοῦ ἐδάφους· περίπτωσις πατάτας: αὔξησις τῆς ὀξύτητος τοῦ ἐδάφους διὰ τῆς δεσμεύσεως τῆς περιεχομένης εἰς τὸ ἔδαφος ἀσβέστου).

Τ' ἀνωτέρω ἀναγράφομε σὲ γενικὲς γραμμές, εἰς ὅτι ἀφορᾶ τὴν φύσι τοῦ ἐδάφους καὶ τὴν δυνατότητα ἐπεμβάσεως τῆς γεωπονικῆς εἰς τὸ θέμα τῆς μεταβολῆς ἐπὶ τῶν ἀποδόσεων καὶ τῶν καλλιεργειῶν

Ὡς ἐπίκαιρο θέμα τῆς ἀνωτέρω κατηγορίας, ὑφίσταται εἰς τὴν περιοχὴν Ἀρναίας ἡ ἐξέτασις τῶν ἐδαφῶν, διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ὑποκειμένου (ἀμερικανικοῦ κλήματος) διὰ τὴν ἐγκατάστασιν φυτειῶν Ἀμπέλου.

Ἡ ἐξέτασις τοῦ ἐδάφους καὶ σ' αὐτὴν τὴν περίπτωσι, ἀφορᾶ τὰ παραπάνω ἀναγραφέντα συστατικά του, ἐπὶ πλέον ἔκθεσι τοῦ ἀγροῦ, κλίσιν περιεκτικότητα σὲ ἄσβεστο κ. ἄ

Γιὰ τὴν δειγματοληψία χώματος πρὸς ἐγκατάστασιν ἀμπελῶνος μὲ ἀμερικανικὰ ὑποκείμενα, τηρεῖται περίπου ἡ ἑξῆς τάξις:

Ἐξετάζεται ὁ ἀγρὸς ἂν παρουσιάζει διαφορὰν τῶν ἰδιοτήτων του κατὰ θέσεις· σ' αὐτὴν τὴν περίπτωσι θὰ παρθοῦν ἀπὸ ἀνάλογες θέσεις χῶμα, ὁπότε ἡ ἐξέτασις εἶναι δυνατὸν νὰ δείξῃ διαφορετικὴν σύστασιν εἰς ὅτι ἀφορᾶ τὴν ἄμπελον μὲ ἀμερικανικὸ ὑποκείμενο. Ἂν ὁ ἀγρὸς εἶναι ὁμοιόμορφος στὴν σύστασί του, πιθανὸν ν' ἀρκέση μία μόνον δειγματοληψία Τὸ πῶς θὰ καθορισθῆ τὸ ὁμοιόμορφο ἢ μὴ τοῦ ἀγροῦ, αὐτὸ εἶναι ἔργο τοῦ γεωπόνου μὲ τὴν συνεργασία τοῦ γεωργοῦ.

Εἰς τὴν θέσιν ἀπὸ τὴν ὁποία θὰ πάρωμε δεῖγμα πρέπει νὰ σκαφῆ λάκκος, βάθους συνήθως 1.20–1,60 μ. τοῦ ὁποίου ἡ μία πλευρὰ πρέπει νὰ εἶναι κατακόρυφος, ὅπως ὁ τοῖχος. Ἀπὸ τὴν πλευρὰ αὐτή, θὰ παρθῆ τὸ πρὸς ἐξέτασιν χῶμα.

Παρατηρῶντας προσεκτικὰ τὴν κάθετη αὐτὴ πλευρὰ τοῦ λάκκου (ἢ ὀρύγματος), βλέπομε ὅτι τὸ ἔδαφος καὶ ὑπέδαφος εἶναι στρωμένα συνήθως σὲ διαφορετικὰ στρώματα, τὰ ὁποῖα ξεχωρίζονται ἀναμεταξύ των, στὸ πρῶτο κύταγμα, ἀπὸ τὴν ἀποχρωσί των (ἄλλο εἶναι ἀνοικτοτέρου χρώματος ἄλλο σκοτεινοτέρου).

Παρατηρῶντας ἀκόμη προσεκτικότερα, ἀντιλαμβανόμεθα ὅτι τὰ στρώματα αὐτὰ τῆς γῆς ἔχουν καὶ ἄλλες διαφορὲς μεταξύ των: ἄλλο εἶναι σκληρότερο, ἄλλο μαλακότερο, ἄλλο ὑγρότερο, ἄλλο ξηρότερο. Διαφέρουν ἐπίσης σὲ περιεκτικότητα λιπαντικῶν οὐσιῶν, ὡς καὶ εἰς ἀσβέστη, σὲ ἄμμο, σὲ φυσικὴ κόπρο κλπ.

Ἂν ἀπὸ κάθε στρῶσι, μᾶς δώσουν καὶ ἀπὸ ἕνα δεῖγμα καὶ τὸ ἐξετάσωμε χωριστά, χωρὶς νὰ ξέρωμε ὅτι προέρχονται ὅλα μαζὶ ἀπὸ τὴν ἴδια θέσι, τ' ἀποτελέσματα τῆς ἐξετάσεως θὰ εἶναι πολὺ διαφορετικὰ καὶ προκειμένου νὰ φυτευθῆ ἀμερικανικὸ ὑποκείμενο, πιθανὸν ἡ ἀνάλυση νὰ ὑποδείξῃ γιὰ κάθε δεῖγμα καὶ ξεχωριστὸ ὑποκείμενο: γιαυτό, πρέπει ὁ ἀναλυτὴς τοῦ χώματος, νὰ γνωρίζῃ τὴν προέλευσι τῶν δειγμάτων αὐτῶν, ἄλλως, δὲν εἶναι ὁ ἴδιος ὑπεύθυνος γιὰ τὴν ἀνωμαλία.

Κατὰ τὴν δειγματοληψία τοῦ χώματος, πρέπει νὰ ληφθῆ καὶ κάτι ἄλλο σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν: ἀπὸ κάθε στρῶμα ἐδάφους πρέπει νὰ παρθῆ καὶ ἀνάλογος (κατὰ τὴν διαδρομὴ κατὰ βάθος) ποσότης χώματος (ἀναλόγος τοῦ βάθους κάθε στρώματος καὶ ὄχι ἴση ποσότης) Δηλαδή: ἂν ἀπὸ τὸ ἄλφα στρῶμα τὸ ὁποῖο ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια (=μηδὲν βάθος) καὶ φθάνει μέχρι βάθους 25 ἑκ., πάρωμε χῶμα ἴσο μὲ τὸν ὄγκο ἑνὸς ποτηριοῦ, ἀπὸ τὸ ἑπόμενο στρῶμα (βῆτα), ποὺ ἀρχίζει ἀπὸ τὰ 25 ἑκ βάθους καὶ λήγει στὰ 75 ἑκ. ποὺ ἔχει διπλάσιο βάθος, (ἀπὸ τὸ ἄλφα), πρέπει νὰ πάρωμε χῶμα, ἴσο μὲ ὄγκο δύο ποτηριῶν. κ.ο.κ.

Ἡ ἀφαίρεσις τοῦ χώματος, γίνεται μὲ κουτάλι, καλλίτερα ἀπὸ τὰ κάτω πρὸς τὰ ἄνω, ἀφαιρῶντας ἴσο πάχος χώματος ἀπὸ κάθε στρῶσι.

Τὰ δείγματα αὐτά, καλλίτερα νὰ προσάγωνται στὴν ἀνάλυσι, σὲ χωριστὲς σακοῦλες, πρὸς ἐξέτασι μὲ ἀναγραφὲς τοῦ βάθους καὶ λοιπῶν στοιχείων τοῦ ἀγροῦ καὶ τοῦ ἰδιοκτήτου τὸν ὁποῖο ἀντιπροσωπεύουν, ἐπάνω στὴ σακούλα, ὡς καὶ μέσα σ' αὐτήν, σὲ κομμάτι χαρτιοῦ.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀναλύσεως ἀναγράφεται εἰς ἔντυπη «ἄδεια φυτεύσεως ἀμερικανικῶν ἀμπέλων», διὰ τῆς ὁποίας καὶ μόνον, ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ἀγροῦ δύναται νὰ προμηθευθῆ ἀπὸ τὸ εἰδικὸ φυτώριο, τὰ ἐνδεικνυόμενα ἀμερικανικὰ κλήματα, ἐμβολιασμένα καὶ μή.

Σὲ κάθε τῦπο ἐδάφους, δυνατὸν ν' ἀντιστοιχοῦν δύο ἢ περισσότερα ἀμερικανικὰ κλήματα, ξεχωριζόμενα ἀπὸ ὡρισμένες λεπτομέρειες τῆς ἀναλύσεως, συνεπῶς εἶναι δυνατὸ καὶ ἀπὸ φαινομενικῶς ὁμοιογενῆ ἀγρό, νὰ ληφθοῦν δύο ἢ περισσότερα δείγματα καὶ νὰ ὑποδειχθοῦν ἰσάριθμαι ποικιλίαι ἀμερικανικῶν κλημάτων, αἱ ὁποῖαι νὰ μὴν ἔχουν μεγάλες διαφορὲς μεταξύ των.

Οἱ ἀγρότες τὰ γνωρίζουν ὅλα αὐτά, καὶ κάμνουν προσεκτικὰ τὴν ἐργασία αὐτή: Μόνον, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν, ἐμφανίζεται ἀπὸ κανένας, μὲ σκωπτικὴ διάθεσι, ἢ ἀπὸ ἁπλῆ ἀδεξιότητα μὴ γενομένη ἀντιληπτὴ ἀπὸ τὸν ἁρμόδιο ὑπάλληλο, καὶ ἀνακατεύει τὰ δείγματα κατὰ τέτοιο τρόπο, ὥστε νὰ ἔχωμε ἀποτέλεσμα ἀναλύσεως ὄχι ὀρθόν. Ἀλλ' αὐτοί, εἶναι σπάνιοι, καὶ συνήθως ὄχι ἀγρότες· ἀνήκουν συνήθως, στὴν κατηγορία τῶν δοκησισόφων ἐκείνων κριτικῶν, ποὺ διακρίνονται διὰ τὴν κενότητα ἤθους, χαρακτῆρος, ἢ νοημοσύνης, ἀνεξαρτήτως «πόσα» γράμματα ἔμαθαν, ποία σχολεῖα τέλειωσαν καὶ πόσα ἐπαγγέλματα ἔχουν κάμει.

Οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, προσφέρουν ἀρνητικὴ ἐργασία στοὺς ἀγρότας· ὅπου δημιουργεῖ τὸ Κράτος, μὲ πολλοὺς κόπους καὶ δαπάνες, αὐτοὶ προσπαθοῦν ν' κρημνίσουν διὸ τῆς δυσπιστίας τὴν ὁποίαν ἐνσπείρουν.

Τελειώνοντας δέ, ἀπα τῦ εἰς τὸν ἐπ' ἀγροτικῆς ὑποθέσεως καὶ ἐξ Ἀθηνῶν εὐθυμογραφήσαντα κ. Ἀχιλλέα Δασκαλούδη, μὲ ἐκείνη τὴν ἀπάντησι τοῦ ἀρχαίου Ἕλληνος καλλιτέχνου (ζωγράφου), τοῦ Ἀπελλῆ: «μὴ ὑπὲρ τὴν σάνδαλον σκυτοτόμε»—φώτισέ μας στὶς εἰδικότητές σου...

ΙΣΤΟΡΙΑ - ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ (ΥΠΟ ΕΚΔΟΣΙΝ)

ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ

Ὑπὸ ΔΗΜ. ΖΑΓΚΛΗ

Ὑποστρατήγου ἐ. ἀ.

(Ἐπιτομὴ)

ΧΡΥΣ. ΚΡΙΜΠΑ

«Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσις συμφώνως τῷ Νόμῳ περὶ πνευματικῆς ἰδιοκτησίας»

(Δωδέκατον)

Σιθώνη. Τὴν Σιθώνην, τὴν ἀναφέρει μόνον ὁ Πλίνιος. Ποῦ βρισκόταν ἀκριβῶς, μᾶς εἶναι ἀδύνατον νὰ γνωρίζωμεν. Ἀπὸ τὸ ὄνομά της, ἴσως ἡ χερσόνησος νὰ ὠνομάσθη Σιθωνία· δὲν ἀποκλείεται ὅμως, εἰς τὴν Σιθωνίαν νὰ ὀφείλη τὴν ἰδικήν της ὀνομασίαν. Ὁ ἱστορικὸς Δήμιτσας διατυπώνει τὴν ἰδέαν, ὅτι πιθανῶς νὰ βρισκόταν κοντὰ στὸ χωριὸ Ἅγιος Νικόλαος. Τίποτε ἄλλο δὲν γνωρίζομεν διὰ τὴν Σιθώνην.

Ἄσσα. Ἡ Ἄσσα, εἶναι ἡ πρώτη πόλις τὴν ὁποίαν συνήντησεν ὁ στόλος τοῦ Ξέρξου, μετὰ τὴν ἔξοδόν του ἀπὸ τὴν διώρυγα τοῦ Ἄθω. Ἦταν ἀποικία τῶν Χαλκιδέων. Μετὰ τὰ Μηδικὰ ὑπήχθη εἰς τὴν Ἀθηναϊκὴν συμμαχίαν. Τὸ τέλος της μᾶς εἶναι ἄγνωστον. Ἡ θέσις της προσδιορίζεται κοντὰ στὸ χωριὸ Ἅγιος Δημήτριος (Πυργαδίκια) ὅπου σώζεται ἐρειπωμένον ἕνα μεγάλο μέρος τοῦ τείχους τῆς πόλεως. Τελευταίως κατὰ τὴν ἀνέγερσιν οἰκιῶν, ἀνευρέθη μία πλάκα μαρμάρινη μὲ τὴν ἐπιγραφὴν τῆς πόλεως «ΑΣΣΑ» καθὼς καὶ πολλὲς πλάκες χωρὶς ἐπιγραφές. Τὸ πολύτιμον αὐτὸ ἀρχαιολογικὸν εὕρημα, ἀντὶ νὰ διαφυλαχθῆ καὶ νὰ παραδοθῆ εἰς τὰς ἁρμοδίας ἀρχάς, ὅλως παραδόξως καὶ ἀδικαιολογήτως ἐξηφανίσθη χωρὶς νὰ ἐνδιαφερθῆ κανεὶς διὰ τὴν ἀνακάλυψιν καὶ τὴν ἀπόδοσίν του ἐκεῖ ὅπου ἀνήκει.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, ὀφείλομεν νὰ τονίσωμεν καὶ πάλιν. τὴν ἀνάγκην καλυτέρας ὀργανώσεως τῆς ἀρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας εἰς τὴν ὕπαιθρον διὰ τὴν ἐπαγρύπνησιν ἐπὶ τῶν ἱστορικῶν χώρων καθὼς καὶ τὴν διαφώτισιν τῶν χωρικῶν περὶ τῆς ἀξίας τῶν ἀρχαιοτήτων τὰς ὁποίας ὀφείλουν νὰ σέβωνται ὡς κάτι τὸ ἱερόν, νὰ τὰς περιφρουροῦν καὶ ὄχι νὰ τὰς ἀποκρύπτουν ἢ νὰ διευκολύνουν τὴν λαθραίαν φυγάδευσιν ἢ ἐξαφάνισιν αὐτῶν, μέσῳ ὑπόπτων καὶ ἐχθρῶν τῆς πατρίδος μας προσώπων. Ὅποιος δὲν σέβεται τὴν κληρονομίαν τῶν προγόνων μας, ἐγκληματεῖ κατὰ τῆς ἱστορίας καὶ τῆς πατρίδος! Οἱ χωρικοί μας διὰ καταλλήλου διαφωτισεως ὀφείλουν νὰ ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὴν γνωστὴν «κουτοπονηρίαν» καὶ νὰ ἀναποῦν τὶς πέτρες τῶν προγόνων ἐπάνω στὶς ὁποῖες ἐσμιλεύθη ὁ θαυμασιώτερος πολιτισμὸς τοῦ κύσμου.

γ) ΑΚΤΗ ἢ ΑΘΩΣ ἢ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

Μέχρι τώρα, ἐξετάσαμε τὴν δυτικὴν καὶ τὴν μεσαίαν ἀπὸ τὰς ρτεῖς χερσονήσους τῆς Χαλκιδικῆς. Ἡ ἀνατολική, τὴν ὁποίαν θὰ ἐξετάσωμεν τώρα, κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, λεγόταν Ἀκτὴ ἢ Ἄθως. Τὸ ὄνομα Ἄθως, τὸ ἔλαβεν ἀπὸ τὸ ὁμώνυμον ὄρος, τὸ ὁποῖον κατὰ τοὺς Χριστιανικοὺς χρόνους ὠνομάσθη «Ἅγιον Ὄρος». Σήμερα, ἔχει ἐπικρατήσει αὐτὴ ἡ ὀνομασία, ὄχι μόνον γιὰ τὸ Ὄρος, ἀλλὰ γιὰ ὁλόκληρη τὴ χερσόνησο κατὰ μῆκος τῆς ὁποίας ἐκτείνεται ὡς ὀροσειρὰ τὸ ὄρος αὐτὸ καὶ εἰς τὸ ἄκρον ὑψοῦται εἰς ὕψος 1935 μ.

Συνήθως, εἰς τὰ μεσαιωνικὰ συγγράμματα τῶν Χριστιανῶν συγγραφέων ἀλλὰ καὶ τῶν νεωτέρων ἀναγράφεται ὡς ἑξῆς: «Ἅγιον Ὄρος Ἄθως» ἢ ἄλλο παράδειγμα: «Προσκυνητήριον τοῦ Ἁγίου Ὄρους Ἄθω» κ.λ.π. Τὸ ὄνομα Ἄθως, ἀνάγεται εἰς τοὺς μυθολογικοὺς χρόνους. Ἄλλοι λένε πὼς προῆλθε ἀπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Ἄθω, υἱοῦ τοῦ Ποσειδῶνος, ἄλλοι, ἀπὸ τὸν γίγαντα Ἄθω, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν γιγαντομαχίαν ἐξεσφενδόνισε τὸ βουνὸ ἐναντίον τῶν Θεῶν σὰν νὰ ἦταν ἐλαφρὸ λιθάρι. Γενικῶς, οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους συγγραφεῖς, αὐτὸ τὸ ὄνομα μεταχειρίζονται.

Ἡ χερσόνησος αὐτὴ ἐκτείνεται ἀπὸ τὸ ἀκρωτήριον Νυμφαῖον (Πίνες ἢ Ἅγιος Γεώργιος) πρὸς τὸν Σιγγιτικὸν καὶ ἀπὸ τὸν Ἀκράθωα πρὸς τὸν Στρυμωνικόν, μέχρι τοῦ λαιμοῦ ὅπου ὁ Ξέρξης ἔκοψε τὸν ἰσθμὸν μεταξὺ τῶν ἀρχαίων πόλεων Ἀκάνθου καὶ Σάνης, γιὰ νὰ περάση τὸν στόλον του μὲ ἀσφάλειαν Κοντὰ εἰς τὸ Βόρειον ἄκρον τοῦ ἰσθμοῦ, βρίσκεται σήμερα τὸ προσφυγικὸ χωριὸ Νέα Ρόδα (Πρόβλακας=πρὸ αὔλαξ δηλ. πρὶν ἀπὸ τὸ αὐλάκι, τὴν διώρυγα). Τὸ ὄνομα αὐτὸ πρόβλακας δίδεται καὶ εἰς τὸν ὅρμον ὁ ὁποῖος σχηματίζεται εἰς τὸ νότιον ἄκρον τοῦ Σιγγιτικοῦ κόλπου (δηλαδὴ εἰς τὴν Τρυπητήν).

Τὸ μῆκος τῆς Χερσονήσου ἀπὸ τοῦ ἰσθμοῦ, εἶναι 27 ναυτικὰ μίλλια, μὲ κατεύθυνσιν πρὸς τὰ Ν.Α. καὶ συνδέεται μὲ τὴν Χαλκιδικὴν διὰ τῆς διώρυγος τοῦ Ξέρξου ἡ ὁποία σήμερα ἔχει κατασχωθεῖ καὶ ἀποτελεῖ ἰσθμὸν (Ἰσθμὸς=μιὰ λουρίδα στεριᾶς ποὺ χωρίζει δύο θάλασσες. Πορθμὸς=μιὰ λουρίδα ἀπὸ θάλασσα ποὺ ἑνώνει δύο ἄλλες θάλασσες ἢ χωρίζει δύο στεριές—Διώρυγα=Πορθμός, ὄχι φυσικός, ἀλλὰ ἀνοιγμένος μὲ τεχνικὰ μέσα ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους).

Ὁ Ἡρόδοτος, μᾶς δίνει πολλὲς πληροφορίες διὰ τὴν διώρυγα καθὼς καὶ διὰ τὸν τρόπον, ὁ ὁποῖος ἐχρησιμοποιήθη διὰ τὴν διάνοιξίν της. Τὸ μῆκος τοῦ ἰσθμοῦ ἦτο 12 στάδια (1908 μ. Τὸ στάδιον κατὰ Στράβωνα εἶχε μῆκος 159 μ.) Οἱ μηχανικοὶ τοῦ ἔργου ἦσαν δύο Πέρσαι: Ὁ Βουβάρης ὁ Μεγαβάζου καὶ ὁ Ἀρταχαίης ὁ Ἀρταίου. Ἀπ' αὐτούς, ὁ δεύτερος, ἀπεθανε καὶ ἐτάφη εἰς τὴν Ἄκανθον Ἔτσι ἐξηγεῖται καὶ ἡ μανία τῶν θησαυροθηρῶν οἱ ὁποῖοι καθὼς μαθαίνουμε, πρὶν ἀπὸ λίγα χρόνια, εἶχαν συγκροτήσει ἀρκετὰ συνεργεῖα τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν νύκτα εἶχαν ἀνασκάψει πολλὰ σημεῖα πρὸς ἀνεύρεσιν θησαυρῶν. Πάντως, πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ὡς γνωστόν, διέθεσαν ἀρκετὰ χρήματα διὰ τὴν ἀβεβαίαν ἐπιχείρησιν, ἀλλὰ κατὰ τὰ φαινόμενα κανένας τους δὲν ἔγινε πλούσιος!

Τὰ ὅσα ἀναφέρει ὁ Ἡρόδοτος, ἔρχεται νὰ ἀμφισβητήση ὁ Δημήτριος ὁ Σκήψιος (2ος π.Χ. αἰὼν) ὁ ὁποῖος κατὰ τὸν Στράβωνα, ἀναφέρει ὅτι ὁ ἰσθμὸς ἐκόπη εἰς μῆκος μόνον 10 σταδίων καὶ εἰς πλάτος πλέθρου διότι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ κοπῆ μέχρι τῆς θαλάσσης λόγω τῆς διαμορφώσεως καὶ τῆς σκληρότητος τοῦ ἐδάφους. Τόσον τὰ ἱστορικὰ δεδομένα ὅσον καὶ ἡ ἐπιτόπιος ἐπίσκεψις, πείθουν ὅτι πράγματι ἡ διώρυγα εἶχε σχηματισθῆ πλήρως ἀπὸ τῆς μιᾶς θαλάσσης εἰς τὴν ἄλλην.

Ὅπως ἀναφέραμε προηγουμένως ἡ χερσόνησος ἔλαβε το ὄνομα ἀπὸ τὸ ὄρος Ἄθως τὸ ὁποῖον προχωρεῖ κατὰ μῆκος αὐτῆς, στὶς ἀρχὲς χαμηλό. ὕστερα κλιμακωτὰ καὶ τέλος καταλήγει εἰς τὸ περίφημον ὄρος Ἄθως, διὰ τὸ ὁποῖον ὁ ναύαρχος Λυκούδης εἰς τὴν Μ. Ἐγκυκλοπαίδειαν γράφει: «Πέραν δὲ αὐτῶν, μονήρης, ὀρθόπαγος, λευκωπός, ἐγείρει μεγαλοπρεπῆ τὴν κορυφήν του εἰς ὕψος (6349) ποδῶν (1935 μ.) ὑπὲρ τὴν θάλασσαν, ὁ κυρίως Ἄθως τὸ Ὄρος. Ἐπὶ τῆς κορυφῆς δὲ ταύτης, ὅπου ἀνάσσει ὁ ἀετός, ὑπάρχει τὸ μικρὸν ἐκκλησίδιον. τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος».

Οἱ ἀρχαῖοι, ἔγραψαν ἐπίσης, μὲ τρόπον ἐνθουσιώδη διὰ τὸν Ἄθω. Ἡρόδοτος (Ζ, 22): «Ὁ γὰρ Ἄθως, ἐστὶ ὄρος μέγα καὶ ὀνομαστόν, εἰς θάλασσαν κατῆκον, οἰκημένον ὑπ' ἀνθρώπων, τῇ δὲ τελευτᾷ εἰς τὴν ἤπειρον τὸ ὄρος χερσονησοειδές τε ἐστὶν καὶ ἰσθμός, ὡς δυώδεκα (δέκα καὶ δύο) σταδίων».

Ὁ Ἄθως, ἀπησχόλησε τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων, διὰ τὴν καλλονήν, τὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ τὸν δασικὸν πλοῦτον του. Εἰς τὴν χερσόνησον εἶχον ἐγκατασταθῆ διαδοχικῶς, διάφοροι λαοί: Πελασγοί, προερχόμενοι ἀπὸ τὴ Λῆμνο, διάφορες Θρακικὲς φυλές, Βισάλται, Κρηστώνιοι, Ἠδῶναι. Εἰς τὸν Ἄθω, ἐγκατεστάθησαν καὶ ἔκτισαν πόλεις κατὰ τὸν Ζ' π.Χ. αἰῶνα οἱ Ἐρετριεῖς καὶ οἱ Ἄνδριοι (ἀπὸ τὴν Ἄνδρο).

Κατὰ τὴν Βυζαντινὴν περίοδον ὅπου ὅλες οἱ ἄλλες ἀρχαῖες πόλεις τῆς Χαλκιδικῆς εἶχαν καταστραφῆ, ὁ Ἄθως εἶναι ἡ περιοχή, ἡ ὁποία προσείλκυσε τοὺς ζηλωτὰς τῆς νέας θρησκείας. Ἐκεῖ, ἵδρυσαν τὰ γνωστὰ μοναστήρια καὶ μετέβαλον τὴν χερσόνησον, εἰς κιβωτὸν τῆς Ὀρθοδοξίας. Ἀπὸ τότε, τὰ ἀρχαῖα ὀνόματα Ἀκτὴ καὶ Ἄθως, ὑπεχώρησαν καὶ ἐπεκράτησεν ἡ νέα ὀνομασία «Ἅγιον Ὄρος».

Εἰς τὴν χερσόνησον τοῦ Ἄθω κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους ὑπῆρξαν αἱ ἑξῆς πόλεις: Σάνη (Οὐρανόπολις), Παλαιώριον, Θύσσος, Κλεωναί, Ἀκρόθωοι (Ἀπολλωνία), Χαράδριαι, Ὀλόφυξος καὶ Δῖον.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἑπόμενον)

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

Ο ΠΟΘΟΣ

Ἐγλυκοξύπνησε τ' ἀντρόγενο
(ἡ πρώτη ἡμέρα ἦταν τοῦ γάμου)
κ' εἶπεν ὁ νειόγαμπρος στὴ νειόνυφη
μὲ τὰ βαρειὰ τὰ μάτια χάμου:

—Τὴν εὐτυχία τὴν ὠνειρεύτηκα
μὲ σένα, ἀγάπη μου, μὲ σένα.
Νά τα τὰ στέφανα τοῦ γάμου μας
στὸ εἰκονοστάσι κρεμασμένα.

Ἄχ! πόσο ὁ πόθος μ' ἐτυράννησε,
ὁ πόθος ὁ κρυμμένος, ὅταν
τὴν εὐτυχία ἀργὰ προσμένοντας
ἡ ἡμέρα χρόνος μοῦ ἐφαινόταν.

Ὁ πόθος ἔσβυσε, ἐξεψύχησε·
ἡ εὐτυχία, γερτὴ κοντά μου,
ψηλὰ τὸ χέρι ἁπλώνει κράζοντας:
νά τα τὰ στέφανα τοῦ γάμου.

Ἄχ! πόσο ὁ πόθος μ' ἐτυράννησε,
γιὰ χρόνια διψασμένο στομα—
Κι' ὅμως τὴν εὐτυχία, πῶς ἤθελα
νὰ τὴν ποθοῦσα ἀκόμα, ἀκόμα!

ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΟΛΕΜΗ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ὀλύνθου Χαλκιδικῆς, διενεργεῖ τὴν 20ην Νοεμβρίου 1955, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 3ην μ.μ. ἐν Ὀλύνθῳ, μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ὑδροχρωματισμὸν καὶ ἐλαιοχρωματισμὸν τοῦ διδακτηρίου συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθ. 21524)27—10—1955 Δ)γῆ τῆς σ)στῆς Νομαρχίας Χαλκιδικῆς, προϋπολογισθείσης δαπάνης εἰς 3 500 δραχμάς.

Οἱ βουλόμενοι περισσοτέρας πληροφορίας δύνανται νὰ λάβωσι ἀπὸ τὸ γραφεῖον τοῦ Σχολείου ἡμῶν ὡς καὶ ἀπὸ τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Δημ. Σχολείων.

Ἐν Ὀλύνθῳ τῇ 7—11—1955

Ὁ Πρόεδρος τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας
Ν. ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ (Δημοδιδάσκαλος)

ΚΛΕΟΜΕΝΗΣ Α. ΧΡΥΣΑΦΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ
Εἰδικὸς Παθολόγος
Βάσει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3825 ἐγγράφου ὑπουργείου ὑγιεινῆς
ΒΑΛΤΑ

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἰδιωτῶν	*Δραχ. 60*
Κοινοτήτων	» 150
Διαφ. Ὀργανισμῶν	» 150
Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια	15

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικὰ ζητήματα δωρεάν. Ξέναι δημοσιεύσεις, πλειστηριασμοί, ἀγγελίαι κλπ. δρχ. 3 κατὰ στίχον

Ὑπεύθυνος: Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται.

"ΑΝΑΠΟΔΩΝ ΣΥΝΕΧΕΙΑ,,

ΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Ὁ ἐκ Παγκρατίου - Ἀθηνῶν κ. Ἀχιλλεὺς Δασκαλούδης προφανῶς Χαλκιδικεὺς κατὰ τὸ 'ἀλεπού—ἀλεπούδ', δάσκαλος καὶ δασκαλούδ'» ἔγραφεν εἰς τὸ φύλλον τῆς 23)10 ἐ ἔ τῆς ἀγαπητῆς μας «Φωνῆς τῆς Χαλκιδικῆς» ἕνα νόστιμο ἀφήγημα μὲ τίτλον «Ἀναπόδων Συνέχεια» δημιουργῶντας ἔτσι σὰν λογοτέχνης ὁ κ. Δασκαλούδης μιὰ πολὺ ὄμορφη ἠθογραφία

Ὁ κ. Δασκαλούδης ποὺ χειριζεται τόσο ἐπιδέξια τὸ εἶδος αὐτὸ τοῦ λογοτεχνήματος χάρις εἰς τὴν πλούσια πηγὴ ποὺ τοῦ δίνει ἡ πατρίδα του ἡ Χαλκιδικὴ μὲ τὶς γνήσιες καὶ δυνατὲς λοϊκὲς παραδόσεις, δυσυχῶς δὲν ἀρκέστηκε σ' αὐτό.

Θέλησε νὰ στηρίξη τὶς δυὸ ἱστορίες τῆς ἠθογραφίας του στὴ θέση «συμπεράσματος» ποὺ ἐκμηδενίζει καὶ γελοιοποιεῖ τὴν 'Επιστήμη στὴν ὕπαιθρο καὶ ἰδιαίτερα στὴ Χαλκιδική.

Δὲν εἶμαι βέβαια ὁ «ἁρμόδιος» ποὺ θὰ ἔχη τὴν καλωσύνη νὰ ἀπαντήση στὸν κ. Δασκαλούδη ποὺ μὴ ξαίροντας ὁ ἴδιος ποῦ νὰ τὸν ἀναζητήση ἔχνει τὴν ντουφεκιὰ τῆς σοφίας του στὰ «κουτουροῦ» ὁδηγούμενος ἐν συνεχεία τῶν «Ἀναπόδων» του εἰς τὸ θλιβερὸν συμπέρασμα κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ «Ἐπιστήμη γελοιοποιήθηκε στὰ μάτια τῶν κατοίκων τῆς ὑπαίθρου, μὰ ἔγιναν καὶ αἰτία νὰ μὴν ἀποκτήση ποτὲ ἡ ἐπαρχία ἐμπιστοσύνη στὴν 'Επιστήμη τῆς πρωτευούσης» οἱ δυὸ ὄμορφες ἱστορίες τοῦ κ Δασκαλούδη!

Δὲν εἶμαι Χαλκιδικεὺς γιὰ νὰ γνωρίζω τὴ χρονολογικὴ ἀλήθεια τῶν γεγονότων τοῦ κ. Δασκαλούδη τῶν ὁποίων τὴν ὕπαρξη δὲν ἀμφισβητῶ.

Εἶμαι ὅμως ὑπάλληλος στὴν ἰδιαιτέρα πατρίδα τοῦ κ. Δασκαλούδη καὶ εἶμαι καὶ συνάδελφος μάλιστα τοῦ παθόντος τὴν ἀνεκδιήγητον γκάφαν εἰς Λαγκαδᾶ γεωπόνου. Ἔρχομαι νὰ ἀμφισβητήσω ὅμως ἕνα γεγονὸς τὸ ὁποῖον ὁ κ. Δασκαλούδης δὲν ἐπληροφορήθη βέβαια εἰς τὸ Παγκράτιον τῶν Ἀθηνῶν ὅπου ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν διαμένει Ὅτι ἡ ἐπιστήμη εἰς τὴν ἰδιαιτέραν του πατρίδα τὴν Χαλκιδικὴ τιμᾶται καὶ ἔχει τὴν ἐμπιστοσύνη της πρὸς τιμὴν τῶν συμπατριωτῶν του οἵτινες οὔτε τόσο «καχύποπτοι» οὔτε τόσο «ἔξυπνοι» εἶναι κατὰ τὴν σημασίαν ποὺ ἀποδίδει εἰς τὴν «ἐξυπνάδα» ὁ κ. δασκαλούδης.

Ἐγὼ βέβαια ὑπηρετῶ εἰς τὴν Νότιον Χαλκιδικὴ καὶ προσκαλῶ τὸν κ. Δασκαλούδη νὰ μᾶς ἐπισκεφθῆ Ἂς ἔρθη τὸ ἐρχόμενο καλοκαίρι νὰ τὸν περιποιηθοῦμε καὶ νὰ τὸν φιλοξενήσωμε Νὰ ἰδῆ τοὺς κάμπους ἀνοιγμένους, νὰ ἰδῆ τὰ σιτάρια πῶς γίνονται ἀπ' τὰ λιπάσματα, νὰ ἰδῆ ἀμπέλια ροζακὶ ποὺ τρῶνε μονάχα Λόρδοι στὴν Ἀγγλία τὴ ρώγα τους καὶ νερὸ καὶ μπαμπάκια ποὺ θὰ τὰ ζήλευε ἡ Κωπαΐδα τῆς πατρίδας μου τῆς Λειβαδιᾶς. Κι' ὅλα αὐτὰ τὰ ἔφκιασαν ἄνθρωποι ποὺ γιὰ χατῆρι τῆς ἠθογραφίας του ἀρνεῖται τὴν ἐξυπνάδα, τὴν φιλεργατικότητα καὶ τὴν τιμὴ τῆς ἐμπιστοσύνης τους πρὸς τὴν ἐπιστήμη ὁ κ. Δασκαλούδης.

Αὐτὰ εἶναι ποὺ δὲν κοινοποιοῦνται μεταξὺ τῶν ἐπισήμων ἀρχῶν διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, κ. Δασκαλούδη.

Καὶ κάτι ἄλλο ἀκόμα.

Γιὰ νὰ χειρίζεται τόσο καλὰ τὴν πέννα κιὶ τὸ λογοτεχνικὸ εἶδος τῆς ἠθογραφίας ὁ κ. Δασκαλούδης πρέπει ὁ ἴδιος νᾶναι ἐπιστήμων. Καὶ σὰν τέτιος εἶναι συνάδελφός μας καὶ τέκνον ἐκλεκτὸν τοῦ Λαοῦ τῆς Χαλκιδικῆς. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον νομίζει ὅτι βοηθεῖ καὶ προάγει τὰ ζητήματα τῆς ἰδιαιτέρας του πατρίδας; Ἐμεῖς βέβαια δάσκαλοι, γιατροί, γεωπόνοι, μηχανικοί, κτηνίατροι δὲν περιμένομε γι' αὐτὸ τὴν ἀπαντησή του καὶ κάνομε τὸ χρέος μας. Ἂν τὴ χρειάζεται ἂς τὴν κρατήση ὁ ἴδιος

Μετὰ τιμῆς
ΚΩΣΤΑΣ ΚΟΥΣΟΥΛΑΣ
Γεωπόνος

ΤΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΩΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ

ΝΙΚ. ΧΑΡΙΣΤΟΥ - Καθηγητοῦ

ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ἀριστοτεχνικὴ ἡ παρομοίωσις τῆς λευκότητος καὶ τῆς ἁγνότητος τοῦ Ἀγγέλου, ὅστις ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ λίθου τοῦ μνημείου. «Ἦν δὲ ἡ ἰδέα αὐτοῦ ὡς ἀστραπὴ καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡσεὶ χιών». Ὁποῖον δέος προκαλεῖ ἡ ἐπανάληψις τῶν αὐτῶν ἐπικλήσεων ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ! «Ἠλί, Ἠλί λαμᾶ σαβαχθανί! Τοῦτέστι, Θεέ μου, Θεέ μου, ἵνα τί με ἐγκατέλειπες!» Τὸ ἀσύνδετον σχῆμα δίδει ἰδιάζοντα τόνον. «Ἐκ γὰρ τῆς καρδίας, ἐξέρχονται πολλάκις διαλογισμοὶ πονηροί, φόνοι, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, κλοπαί, ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι».

Παραλλήλως αἱ παραβολαὶ τοῦ Ματθαίου εἶναι πλήρεις πρωτοτυπίας καὶ ἀπροσμετρήτου βάθους, ἀλλὰ καὶ θαυμαστῆς ἁπλότητος. Δὲν εἶναι ὅμως ὀλίγα καὶ τὰ κεφάλαια ὅπου ὁ γλυκὺς Εὐαγγελιστὴς φαίνεται αὐστηρὸς καὶ ἄτεγκτος, ὅταν ὁμιλῆ περὶ πλούτου καὶ πλεονεξίας. Ἐνταῦθα ἑκάστη λέξις εἶναι φραγγέλιον καὶ ἑκάστη συλλαβὴ μάστιξ. «Ὄφεις, γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς φύγετε ἀπὸ τὴν γέενναν τοῦ πυρός;» Οἱ ὑποκριταὶ καὶ οἱ Φαρισσαῖοι ὅλων τῶν αἰώνων οὐδέποτε ἐδοκίμασαν φοβερώτερον μαστίγωμα καὶ εἰς τὰς κορυφὰς τοῦ γραπτοῦ λόγου δὲν ἤστραψε φοβερώτερος κεραυνὸς θείας ἀγανακτήσεως. Ὀίκτος καὶ σχετλιασμὸς συνάμα, ἐμφανής, παρουσιάζεται ὡς κορμὸς ἀρχαίας τραγῳδίας: «Ἱερουσαλήμ, Ἱερουσαλήμ, ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφήτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν. Ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου ὃν τρόπον ἐπισυνάγει ὄρνις τὰ νοσσία αὐτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας καὶ οὐκ ἠθελήσατε . . . .»

Ἡ ἐπανάληψις τοῦ ρήματος «ἀφίημι» δεικνύει ἐν προκειμένῳ τὴν ἠθικὴν ἀξίαν τῶν νοουμένων. «Ἐὰν γὰρ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος· ἐὰν δὲ μὴ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν». Τὸ αὐτὸ προκειμένου περὶ τῶν ρημάτων «κρίνω» καὶ «μετρῶ». «Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε· ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρίνετε κριθήσεσθε, καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε μετρηθήσεται ὑμῖν». Ὁμοίως περὶ τοῦ «αἰτῶ» καὶ τῶν συνωνύμων αὐτοῦ. «Αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν, ζητεῖτε καὶ εὑρήσετε, κρούετε καὶ ἀνοιγήσεται ἡμῖν· πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται». Ἡ ἀντίθεσις εὐρείας—στενῆς πύλης, ἐμφαίνει τὴν ἀπώλειαν ἢ τὴν σωτηρίαν. «Εἰσέλθετε διὰ τῆς στενῆς πύλης· ὅτι πλατεῖα ἡ πύλη καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ἀπώλειαν καὶ πολλοί εἰσιν οἱ εἰσερχόμενοι δι' αὐτῆς. Τὶ στενὴ ἡ πύλη καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωὴν καὶ ὀλίγοι εἰσὶν οἱ εὑρίσκοντες αὐτήν!» Ἡ ὑποκρισία γίνεται λιαν χαρακτηριστικὴ διὰ τῶν ἑπομένων παρομοιώσεων. «Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι προβάτων, ἔσωθεν δὲ εἰσὶ λύκοι ἅρπαγες. Οὐ δύναται δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς πονηροὺς ποιεῖν· οὐδὲ δένδρον σαπρὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖν. Μή τι συλλέγουσι ἀπὸ ἀκανθῶν σταφυλὴν ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα; Πᾶν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλόν, ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. Ἄραγε ἀπὸ τῶν καρπῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς».

Ὡραία ὡσαύτως ἡ παρομοίωσις προκειμένου περὶ τοῦ πιστοῦ καὶ τοῦ ἀπίστου. «Πᾶς οὖν ὅστις ἀκούει μου τοὺς λόγους τούτους καὶ ποιεῖ αὐτούς, ὁμοιώσω αὐτὸν ἀνδρὶ φρονίμῳ, ὅστις ὠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πέτραν. Καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι καὶ προσέπεσον τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ καὶ οὐκ ἔπεσε· τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν. Καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου τοὺς λόγους τούτους καὶ μὴ ποιῶν αὐτοὺς ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ μωρῷ, ὅστις ὠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἄμμον. Καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι καὶ προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ καὶ ἔπεσε, καὶ ἦν ἡ πτῶσις αὐτῆς μεγάλη»

Ἡ ἐντολὴ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς τοὺς μαθητάς, λαμβάνει ἰδιάζοντα τόνον μὲ τὸ ἀσύνδετον σχῆμα. «Πορευόμενοι κηρύσσετε λέγοντες ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε». Ἡ ὁμολογία καὶ ἡ ἄρνησις, τονίζεται ὡς ἑξῆς. «Πᾶς οὖν ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν κἀγὼ ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς» Εἰς τοὺς πρὸς στιγμὴν λιποψυχήσαντας μαθητὰς ὁ Κύριος ἀποφαίνεται διὰ τοῦ λεκτικοῦ σχήματος ἐκ παραλλήλου. «Θαρσεῖτε, μὴ φοβεῖσθε, ἐγώ εἰμί». Τέλος ἡ ἐπανάληψις τῆς λέξεως «σκάνδαλον» κρούει ἐντόνως τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου. «Οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων· ἀνάγκη γὰρ ἐστὶν ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα. Πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται».

Δεύτερος Εὐαγγελιστής, εἶναι ὁ Μᾶρκος. Εἶναι ὁ ἐκπρόσωπος τῆς λιτότητος καὶ τῆς συντομίας ἀλλὰ καὶ τῆς βαθείας πειστικότητος Ὁ κάλαμός του ἐχαρακτηρίσθη ὡς «σμίλη λαξεύουσα ἁπλοῦς τόνους εἰς δωρικὴν στήλην». Αἱ παραβολαὶ τοῦ Μάρκου ἔχουσιν ὕφος λακωνικὸν ἀλλὰ γοητευτικὸν καὶ πειστικόν. Εἶδε τὸν βίον καὶ τὰ θαύματα, τὸ μαρτύριον καὶ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, ὡς φαινόμενον ὑπερφυὲς καὶ ἐξαιρετικὸν καὶ ἡ ἁπλῆ του ἀφήγησις ἔχει ὅλον τὸ μυστήριον καὶ τὴν ὑποβλητικότητα τοῦ Ὁράματος.

Αἱ ὕλικαὶ ὡσαύτως λεπτομέρειαι ἔχουσιν εἰς τὸν Μάρκον καθαρότητα τὴν ὁποίαν ματαίως θὰ ἐζήτει κανεὶς εἰς τοὺς ἄλλους Εὐαγγελιστάς. «Καὶ προσκαλεῖται τοὺς δώδεκα καὶ ἤρξατο αὐτοὺς ἀποστέλλειν δύο—δύο καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς ἵνα μηδὲν αἴρωσιν εἰς ὁδὸν μὴ πήραν, μὴ ἄρτον, μὴ εἰς τὴν ζώνην χαλκόν, μὴ ἐνδύσασθαι δύο χιτῶνας. εἰμὴ ῥάβδον μόνον καὶ ὑποδεδεμένους σανδάλια». Φρικτὴ ἡ εἰκὼν τῆς πόλεως ἐκείνης καὶ ὀδυνηρὸν τὸ τέλος αὐτῆς, ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελε δεχθῆ εὐμενῶς τοὺς μαθητὰς τοῦ Κυρίου. «Ὅπου ἐὰν εἰσέλθητε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ μένετε ἕως ἂν ἐξέλθετε ἐκεῖθεν· καὶ ὅσοι ἐὰν μὴ δέξωνται ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσωσιν ὑμῶν, ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν ἐκτινάξατε τὸν χοῦν τὸν ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν εἰς μαρτύριον αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται Σοδόμοις ἢ Γομόρροις ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ». Χαρακτηριστικὴ ἡ ἀντίθεσις ὡς πρὸς τὴν δικαίωσιν τοῦ ἀνθρώπου. «Πολλοὶ πρῶτοι ἔσονται ἔσχατοι καὶ οἱ ἔσχατοι πρῶτοι· ὃς ἐὰν θέλῃ ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος, ἔσται πάντων δοῦλος· ὃς ἐὰν θέλῃ γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν, ἔσται ὑμῶν διάκονος». Ὡραίαν ἐξ ἄλλου αἴσθησιν προκαλεῖ ἡ παρήχησις τοῦ π καὶ τοῦ β ὡς ἐνταῦθα. «Δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι;» Τὸ θεωρούμενον ἄξιον περιφρονήσεως ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, δύναται νὰ ἀποβῇ σκεῦος ἐκλογῆς τοῦ Θεοῦ. «Λιθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγεννήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας». Ἡ ἀπόδοσις τοῦ δικαίου, λίαν χαρακτηριστικὴ εἰς τὴν φρᾶσιν. «Ἀπόδοτε τὰ τοῦ Καίσαρος Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ». Ἡ ἐπανάληψις τοῦ ἐμπροθέτου προσδιορισμοῦ «ἐξ ὅλης» ἐκφράζει τὴν ὑπέρτασιν τῆς ἀγάπης. «Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου». Ἐξαιρέτως ὑποβλητικὴ ἡ εἰκὼν τῆς ἐλεύσεως τοῦ Κυρίου, ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου. «Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, μετὰ τὴν θλῖψιν ἐκείνην ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς καὶ οἱ ἀστέρες ἔσονται ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πίπτοντες καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς σαλευθήσονται· καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλαις μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ μεγάλης». Ἔντονον ὡσαύτως ἀντίθεσιν παρουσιάζει τὸ πνεῦμα καὶ ἡ σάρξ. «Τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον. ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής» Ὁ φόβος τῶν μυροφόρων γυναικῶν ἰδοὺ πῶς ἐκφράζεται. «Εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ». Τὴν ἔγερσιν τοῦ Κυρίου, ἀγγέλλει ὁ Ἄγγελος εἰς τὸς μυροφόρους διὰ τοῦ λεκτικοῦ σχήματος ἐκ παραλλήλου. «Ἠγέρθη οὐκ ἔστιν ὧδε ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν». Ὁ λίθος πάλιν τοῦ μνημείου δὲν ἦτο λίθος συνήθης «ἦν γὰρ μέγας σφόδρα».

(Τὸ τέλος εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον)

Παληὲς Ἱστορίες

Ο ΚΑΛΟΓΗΡΟΣ

ΣΤ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ

Πέρασιν πολλὰ χρόνια ἀπὸ τότε, ποὺ μ' ἕνα συνάδελφο βρεθήκαμε στὴ Κασσάνδρα.

Στὴ Βάλτα καθήσαμε δυὸ μέρες κι' ἀπὸ κεῖ μ' ἕναν ἀγωγιάτη μὲ δυὸ καλὰ ἄλογα ξεκινήσαμε γιὰ τὸ δρομολόγιό μας. Ἁγία Παρασκευή, Παληοῦρι

Δὲν θὰ ξεχάσω τὴν ὡραία ἐκείνη διαδρομή. Ἦταν καλοκαῖρι καὶ τὸ δροσερο ἀεράκι, ἀρωματισμένο ἀπὸ τὶς ἄφθαστες μυρωδιὲς τοῦ θυμαριοῦ καὶ τοῦ πεύκου, ποὺ ἡ θάλασσα τὸ συμπλήρωνε μὲ τὴ δική της ἁπαλὴ φρεσκάδα, μᾶς ἔκαμε νὰ νοιώσωμε μιὰ ζωντάνια ἀπόλυτα ξεκάθαρη ἀπὸ τὴ μυλυσμένη ἀτμόσφαιρα ποὺ βάρενε τὸ κορμί μας ἡ πολυτάραχη ζωὴ τῆς πόλεως.

Ἦταν μεσημέρι ὅταν φτάσαμε στὴν Ἁγία Παρασκευή

Μιὰ διαβολεμένη ὄρεξι μᾶς ἔκαμε νὰ σταματήσωμε στὴν ἄκρη τοῦ χωριοῦ κοντὰ στὴ θάλασσα σ' ἕνα μικρὸ Καφενεδάκι, ποὺ στὸν πλατὺ ἴσκιο τοῦ τσαρδακιοῦ του, ἀπλώσαμε τοὺς ἀρίδες μας.

Τὸ τοπίο γύρω μαγευτικό. Πεῦκο, ἄρωμα, θάλασσα. Ἡσυχία ἀπόλυτη, ποὺ τὴν διέκοπταν κάτι παιγνιδιάρικες φωνὲς γλάρων, ποὺ ἀνεβοκατέβαιναν στὸ μικρὸ κατάρτι μιᾶς ψαρόβαρκας ποὺ τὴ λίκνιζε τὸ ἀλαφρὸ κυματάκι τῆς θάλασσας.

Ἀπὸ τὸ μικρὸ πορτάκι τοῦ Καφενείου πρόβαλε ὁ Καφετζῆς. Πενηντάρης θὰ ἦταν Ἀδρὰ χαρακτηριστικά, πυρόξανθα σγουρὰ μαλλιά, ποῦ μιὰ τούφα μικρὴ ἔπεφτε τὶς σκέπαζε τὸ δεξὶ του μάτι. Ἕνα παντελόνι ἀπὸ χοντρὴ ρετσίνα καὶ πουκάμισο ριγωτὸ πορδαλὸ ἀνοιχτὸ στὸ στῆθος ποὺ ἄφηνε νὰ προβάλουν ξανθὲς σγουρὲς τρίχες, ἦταν ἕνα σύνολο ποὺ πρόδιδε τὴ ξενική του προέλευσι. Δὲν ἦταν ντόπιος οὐτὸ γινόταν ἀντιλήπτο μὲ τὴ πρώτη ἐμφάνισι.

Συνάμενος, κουνάμενος, μ' ἕνα μακρὶ τσιμποῦκι στὸ στόμα μᾶς πλησίασε. «Καλῶς τὰ παιδιὰ ἀπὸ ποῦ μὲ τὸ καλὸ παλληκάρια μου;» Τὸν πληροφορήσαμε σχετικὰ καὶ γιὰ νὰ μὴ ἀργοπορεῖ τὸ λέω «Εἴμαστε πεινασμένοι κι' ἂν ἔχης τίποτε ψάρια καλὰ κάνε γρήγορα». «Μετὰ χαρᾶς, ἔχω λιθρίνια καὶ μπαρπούνια μὲ μουστάκια μὲ συμπάθειο, ἂς εἶναι καλὰ ὁ «Σκυλοπνίχτης» καὶ μᾶς ἔδειξε τὴ ψαρόβαρκα ποὺ ἦταν δεμένη στὴν ἀκρογιαλιά.

Μᾶς ἄφησε μόνους νὰ ἑτοιμάση τὰ ψάρια.

Ὁ συνάδελφος μὲ σκούντηξε νὰ διαβάσω τὴ ντοπέλα ποὺ εἶχε πάνω ἀπ' τὴ μικρὴ πορτοῦλα τοῦ Καφενείου.

«Καφενεῖον ὁ Καλόγηρος» τίποτε ἄλλο. Λέω λοιπόν, στὸ συνάδελφο ὅτι, ὡς φαίνεται, ὁ λεγάμενος εἶναι ὑποκείμενο ποὺ θἄχη κάποια ἱστορία Πρέπει νὰ τὴ μάθουμε.

Στὸ μεταξὺ ἀκοῦμε ἀπὸ μακρυὰ ἕνα παληὸ τραγοῦδι τονισμένο σὲ κλέφτικο σκοπό. Μᾶς ξάφνιασε. Ποιός νάταν οὐτὸς ὁ καλλιφωνος τραγουδιστής; Δὲν ἀργήσαμε νὰ τὸν ἀνακαλύψωμε. Ἦταν ὁ Μητράκος ὁ ἀγωγιάτης μας ποὺ εἶχε πάει νὰ δέση τὰ ζῶα νὰ βοσκήσουν πέρα σὲ μιὰ πλαγιά. Ἐρχόντσον σιγά, σιγά, τραγουδόντας. Ἀπὸ μεράκι γιὰ τὰ παληὰ τραγούδια τὸ σημείωσα:

«Βρὲ τοῦ Τσιπέλου τὰ παιδιὰ
[καὶ τοῦ Βουλγάρ' οἱ κλέφτες,
μαζώνουντ' ἐν, συνάζουνταν, τό
[κάστρο νὰ πατήσουν.
Τὸ κάστρο δὲν τὸ πάτησαν, μόν'
[πάτσαν τὴ Καλάντρα.
Πῆραν εἰκόνες ἀργυρὲς κι' ὁλό
[χρυσα Βαγγέλια.
πῆραν τὰ χρυσοτσίμπερα τὰ
[χρυσοκεντημένα,
μαζὺ καὶ τὴν ἁγιόκουπα καὶ τὴν
[ἁγιὰ λαβίδα».

Δὲν πέρασε πολὺ ὥρα καὶ νάτος ὁ Καφετζῆς μ' ἕναν δίσκο γεμάτον ψάρια, σαλάτα κοὶ μιὰ κανάτα κρασί. Τὸ ρίξαμε στὸ φαγοπότι καὶ δίπλα μας ὁ Καφετζῆς μὲ τὸ ποτῆρι του μᾶς ἔκανε συντροφιά.

Ἄνοιξα πρῶτος τὴ κουβέντα, γιατὶ μὲ κινοῦσε ἡ περιέργεια νὰ μάθω σχετικὰ μὲ τὸν παράξενο αὐτὸν τύπο τὸν Καφετζῆ.

«Ὡραῖο τὸ χωριό σας κὺρ Καλόγηρε, μᾶς ἔχει ἐνθουσιάσει».

«Δὲν μὲ λένε Καλόγηρο, μὲ διέκοψε. Αὐτὸ εἶναι παρατσοῦκλι ποὺ μοῦ κόλλησαν οἱ χωριάτες ἐδῶ. Μὲ λένε Τάσιο Σκιαδᾶ καὶ δέν εἶμαι ντόπιος Ἔτσι τὸ φερε ἡ κατάρα νὰ βρεθῶ ὁ' αὐτὸν τὸν τόπο.

«Ὅτι δὲν εἶσαι ντόπιος τὸ καταλάβαμε κὺρ Τάσιο, γιατὶ φαίνεσαι ἄνθρωπος πολιτισμένος καὶ κοσμογυρισμένος, ἀλλά, ἂν ἐπιτρέπεται, ποιὰ εἶναι ἡ πατρίδα σου;»

Στὸ μεταξὺ ὁ συνάδελφος πῆρε τὴ κανάτα μὲ τὸ κρασὶ καὶ γέμισε τὰ ποτήρια μας καὶ τοῦ Καφετζῆ μαζύ.

Ἐ! βίβα! Τὰ τσουγκρίσαμε «Εἶμαι Νησιώτης παλληκάρι μου καὶ ποὺ λές τὸ πῶς βρέθηκα σ' αὐτὰ τὰ μέρη εἶναι ἱστορία τρανή· θὰ σᾶς κουράση ἂν τὴν ἀκούσητε».

«Τὶ λές κὺρ Τάσιο, θὰ μᾶς εὐχαριστήση, γιατὶ θὰ ἔχη ἀσφαλῶς πολὺ ἐνδιαφέρον, ἀλλὰ γέμισε μας τὴ κανάτα, γιατὶ αὐτὸ τὸ ὡραῖο σου κρασὶ μᾶς ἔχει ἐνθουσιάσει».

Μὲ τὴ δεύτερη κούπα ἄναψε καὶ τὸ δικό μας ἐνδιαφέρον καὶ λύθηκε καὶ ἡ γλῶσσα τοῦ κὺρ Τάσιου.

«Ἤμουν μικρὸ παιδὶ ὅταν ὁ μακαρίτης ὁ πατέρας μου μὲ πῆρε στὴ Σκούνα του γιὰ νὰ συνηθίσω στὰ ναυτικά. Γυρίσαμε μέρια πολλὰ καὶ καθὼς ἤμαν σέρτικο παιδι, μπῆκα σ' ὅλα μέσα. Ὁ μακαρίτης ὁ γέρος Θεὸς σχωρέσ' τον, ἦταν ἀτσαλένιος ἄνθρωπος, δουλευτάρης μὰ καὶ πεισματάρης κι' ὅτι ἔλεγε ἔπρεπε νὰ γίνη. Ἡ κουβέντα του ἦταν προσταγή Ἦταν πασίγνωστος ὁ Καπετὰν Θοδωρῆς· ἦταν καὶ καλὸς Χριστιανός, θεοφοβούμενος καὶ τὰ τέργιζε ἔτσι ποὺ τὶς μεγάλες γιορτὲς νὰ βρισκόμαστε στο Νησί Χριστούγεννα, Λαμπρὴ τὰ περνοῦσε μὲ τὴ φαμίλια του».

Ἕναν τέτοιον εἴχαμε κ' ἐμεῖς ἐδῶ διέκοψε ὁ Μητράκος ὁ ἀγωγιάτης. Ἴδιος κι' ἀπαράλλαχτος ὁ Καπετὰν Νικόλας ὁ Κολόβος μὲ τ' ὄνομα.

«Τὸ λοιπὸν ποὺ λέτε, ἔγινα παλληκάρι 20 χρονῶν καὶ γιὰ νὰ γνωστέψω τὄβαλε ὁ γέρος νὰ μὲ παντρέψη. Τὴ νύφη τὴ βρῆκε ὁ ἴδιος ὁ πατέρας καὶ μιὰ βραδυὰ ἔστελε καὶ γύρεψε τὴ κοπέλλα τοῦ Καπετὰν Βαγγέλη τοῦ Γλαρᾶ Καραβοκύρης ἦταν κι' αὐτὸς ἀπ' τοὺς καλοὺς νοικοκυραίους. Δέχτηκε μετὰ χαρᾶς καὶ στείλαμε τὰ πεσκέσια ὅπως συνηθίζαμε στὸ Νησὶ κι' ἔγιναν τ' ἀρραβωνιάσματα. Μπορκαρόμε πάλι γιὰ ταξεῖδι ποὺ βάσταξε κάπου τρεῖς μῆνες καὶ τὴ μεγάλη βδομάδα βρεθήκαμε στὸ Νησι γιὰ νὰ κάνουμε τὴ Λαμπρή.

Πήγαινα μὲ τὴ χαρὰ νὰ βρῶ ὅπως τὴν ἄφησα τὴν ἀρραβωνιαστικιά μου. Μὰ τὰ πράγματα εἶχαν ἀλλάξει. Αὐτὴ τἄψησε στὸ μεταξὺ μὲ τὸν γυιὸ τοῦ Παπᾶ Ρίτσου τοῦ Γιακουμὴ καὶ μιὰ βραδυὰ ποὺ ξαφνικὰ πῆγα στὸ σπίτι της, τοὺς βρῆκα στὴ σκ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΞΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ 10.— Ὁ ὑπουργὸς Βιομηχανίας κ. Βασιλικὸς προέβη εἰς τὰς ἀκολούθους δηλώσεις εἰς ἀπάντησιν τοῦ δημοσιευθέντος εἰς τὴν ἐφημερίδα «Μακεδονία» ἄρθρου τοῦ πολιτευτοῦ Χαλκιδικῆς κ. Καραγκάνη ἐπὶ τοῦ ἐξηλεκτρισμοῦ τῆς Χαλκιδικῆς:

—Ἐκ τῶν ὑπαρχόντων στατιστικῶν στοιχείων τῆς περιοχῆς Χαλκιδικῆς, ὁ τεχνικὸς σύμβουλος τῆς κυβερνήσεως παρὰ τῇ «ΕΜΠΑΣΚΟ» κατὰ τὴν περίοδον τῆς ὑπ' αὐτοῦ διαχειρίσεως τοῦ προγράμματος ἐξηλεκτρισμοῦ, ἀπεφάνθη ἀρνητικῶς ὡς πρὸς τὴν ἄμεσον ἐπέκτασιν τῶν δικτύων τῆς Χαλκιδικῆς, λόγῳ τοῦ περιωσμένου ποσοῦ τῶν πιστώσεων, ἐπιβάλλοντος τὴν χρῆσιν αὐτῶν κατὰ πρῶτον διὰ τὰς περισσότερον οἰκονομικῶς εὐσταθούσας περιπτώσεις. Αἱ ἀπόψεις αὗται ἐκτίθενται πράγματι εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 1947)—14—10—53 ἔγγραφον τοῦ ὑπουργείου Βιομηχανίας.

»Ἡ ἔκτοτε ἐπελθοῦσα ἐπαύξησις τῶν διὰ τὰ δίκτυα διατιθεμένων ποσῶν, κατόπιν τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν γαλλικῶν πιστώσεων, δημιουργεῖ νέα περιθώρια καὶ δυνατότητας σημαντικῶν συμπληρωματικῶν ἐπεκτάσεων δι' ὃ καὶ ἅμα τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων μας ὡς ὑπουργοῦ Βιομηχανίας ἐνδιεφέρθημεν, ὡς εἴχομεν καθῆκον, διὰ τὴν δι' ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας ἐξυπηρέτησιν τῆς Χαλκιδικῆς καὶ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 77764 ἀπὸ 21 Ὀκτωβρίου ἐγγράφου μας, παρεκλήθη ἡ ΔΕΗ ὅπως προβῇ εἰς τὴν ἐπιτόπιον μελέτην τῶν ἐν λόγῳ ἐπεκτάσεων, τόσον πρὸς Κασσάνδραν, ὅσον καὶ πρὸς Πολύγυρον καὶ Ἀρναίαν δι' ὧν θὰ ἐξυπηρετηθῶσι τὰ κυριώτερα κέντρα καταναλώσεως τῆς Χαλκιδικῆς.

«Βεβαίως ἡ οἰκονομικὴ ἀπόδοσις τῶν ἔργων δὲν δύναται νὰ κριθῇ ἐκ τῶν σημερινῶν δεδομένων ἀλλ' ἐκ τῶν μελλοντικῶν τοιούτων, ἅτινα ἡ δυνατότης τῆς ἐντατικωτέρας ἐκμεταλλεύσεως τοῦ γεωργικοῦ, δασικοῦ καὶ μεταλλευτικοῦ πλούτου τῆς Χαλκιδικῆς, διαθετούσης πρὸς τοῦτο ἄφθονον ἠλεκτρικὴν ἐνέργειαν δύναται εἰς τὸ μέλλον νὰ ἐξασφαλίσῃ. Τὴν διαπίστωσιν τῆς μελλοντικῆς ταύτης ζητήσεως ἀποσκοπεῖ ἡ μελέτη. Ἐπὶ πλέον προεβλέψαμεν ἤδη καὶ ἔζητήσαμεν ὅπως, κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς οἰκονομικῆς ἀποδόσεως τῶν ἐν λόγῳ ἐγκαταστάσεων γίνῃ ἀποδεκτὴ πᾶσα δυνατὴ παραχώρησις. Ἤδη, ἡ διεύθυνσις τῆς ΔΕΗ ἔδωσεν ἐντολὴν πρὸς ἔναρξιν τῶν ἐν λόγῳ μελετῶν, αἱ ὁποῖαι καὶ θὰ ἀρχίσουν κατ' αὐτάς».

ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ ΥΓΕΙΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ 12.— Δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ Προνοίας δημοσιευθείσης εἰς τὴν «ἐφημερίδα τῆς κυβερνήσεως», ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκδώσουν βιβλιάρια ὑγείας οἱ ἀσκοῦντες τὸ ἐπάγγελμα ἀρτοποιοῦ, κουλουροπώλου, παγοπώλου, παγοποιοῦ, πωλητοῦ διαφόρων τραγημάτων, ζαχαροπλάστου, κουρέως, ὑπαλλήλου ξενοδοχείου ὕπνου ἢ φαγητοῦ, καφενείου, οἰνοπωλείου, ζυθοπωλείου, μαγειρείου, παντοπωλείου, ἐργαστηρίου ὀξυγάλακτος, ὀπωροπωλείου, ὑπαλλήλου λουτρῶν. Ἡ ἰατρικὴ ἐξέτασις τῶν ἐνδιαφερομένων, διενεργεῖται ὑπὸ τῶν ἰατρῶν τῶν κατὰ τόπους ὑγειονομικῶν κέντρων.

ΠΡΟΑΓΩΓΗ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ, 10.— Κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου τοῦ ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν προάγεται εἰς τὸν 6ον βαθμὸν (εἰσηγητής) ὁ Νομαρχιακὸς ὑπάλληλος Χαλκιδικῆς κ. Νικόλαος Λογοθέτης.

Ο ΣΕΡΒΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΕΙΣ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

Ἀπὸ τῆς 4ης μέχρι τῆς 10ης τρέχοντος μηνὸς ἐπεσκέφθη τὸ Ἅγιον Ὄρους ἡ Α.Μ. ὁ πατριάρχης τῶν Σέρβων κ. κ. Βικέντιος μετὰ τῆς συνοδείας του. Ἡ ἐπίσκεψη αὕτη περιελαμβάνετο εἰς τὸ ἐπίσημον πρόγραμμα τῆς εἰς Ἑλλάδα παραμονῆς του, σύμφωνα μὲ τὸ ὁποῖον ἐπεσκέφθη εἰς Ἀθήνας τὸν Μ. Ἀρχιεπίσκοπον κ. κ. Σπυρίδωνα ὡς ἐπίσημος ξένος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μετέβη εἰς Κέρκυραν ὅπου ἐτέλεσε μνημόσυνον ἐπὶ τῶν τάφων τῶν ἐκεῖ Σέρβων στρατιωτῶν καὶ ἐκεῖθεν ἐπιβαίνων τοῦ πολεμικοῦ μας «Πυρπολητὴς» ἔφθασε εἰς τὴν Δάφνην τὴν 10ην π. μ. τῆς 4 Νοεμβρίου. Ἐκεῖθεν ἀνῆλθεν εἰς Καρυὰς γενόμενος δεκτὸς τιμητικώτατα ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος.

Τὴν Κυριακὴν ἐπεσκέφθη τὴν Ἱερὰν Μονὴν Βατοπεδίου καὶ ἐκεῖθεν ἐπιβαίνων βενζινοπλοίου μετὰ τῆς συνοδείας του ἔφθασε τὴν 5 μ. μ. τῆς ἰδίας ἡμέρας εἰς τὴν Σερβικὴν Ἱερὰν Μονὴν Χελανδαρίου ὅπου τοῦ ἐπεφυλάσσατο βασιλικὴ ὑποδοχή, διότι ἡ ἐπίσκεψή του ἀποτελεῖ ἱστορικὸν γεγονός, καθ' ὅσον διὰ πρώτην φορὰν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Μονῆς ἐπεσκέπτετο ταύτην Σέρβος πατριάρχης. Ἐκεῖθεν ἐπιβὰς πάλιν τοῦ πολεμικοῦ «Πυρπολητὴς» ἀνεχώρισε διὰ Θεσσαλονίκην, εἰς ἣν ἀπεβιβάσθη τὴν 8.30 π. μ. τῆς Παρασκευῆς 12 Νοεμβρίου, κατευθυνθεὶς εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγ. Δημητρίου ὅπου ἐψάλη δοξολογία. Τὴν ἑσπέραν τοῦ Σαββάτου ὁ πατριάρχης μετὰ τῆς συνοδείας του ἀνεχώρησε σιδηροδρομικῶς διὰ Σερβίαν.

ΜΙΑ ΚΑΛΗ ΑΡΧΗ

ΙΕΡΙΣΣΟΣ 12.— Μὲ μεγάλη χαρὰ οἱ κάτοικοι τῆς κωμοπόλεώς μας ὑπεδέχθησαν τὸν διορισμὸν τῆς εἰκοσιτετραμελοῦς «Ἐρανικῆς Ἐπιτροπῆς» ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Παιδείας ἐξ' εὐυπολήπτων καὶ τιμίων προσώπων τῆς κοινωνίας Ἱερισσοῦ, διὰ τὴν διενέργειαν ἐράνων πρὸς ἀνέγερσιν τῆς ἐκκλησίας τῆς πόλεώς μας, ἥτις ἀπὸ τοὺς σεισμοὺς τοῦ 1932 καὶ ἐντεῦθεν, παραμένει ἀκόμα παραγγοειδής, μὲ σανίδια σάπια ἐξωτερικῶς, καὶ χαρτόνια ἀπὸ κουτιὰ τοῦ γάλακτος ἐσωτερικῶς, ἐγκυμονοῦσα τὸν κίνδυνον καταρρεύσεώς της. «Ἀλλοίμονον δέ, ἐὰν τοῦτο συμβῇ, κατὰ τὴν ὥραν τῆς λειτουργίας!!!»

Διὰ τοῦτο οἱ φιλόχριστοι κάτοικοι τῆς Ἱερισσοῦ βλέποντες νὰ ἀρχίζῃ πραγματοποιούμενον τὸ μεγάλο τους ὄνειρο τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Οἴκου τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ πόλει των, ἐκδηλώνουν παντοιοτρόπως τὴν χαράν των, συγχαίροντες ἰδιαιτέρως τὸ πενταμελὲς Διοικητικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἐκλεγὲν διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας κατὰ τὴν γενικὴν συνέλευσιν τῆς 28)10)55 τῆς ὡς ἄνω εἰκοσιτετραμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἀπετελέσθη εἰς σῶμα κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ συνεδρίασιν κατανομῆς ἀξιωμάτων διὰ μυστικῆς ἐπίσης ψηφοφορίας τὴν 31)10)55 ὡς ἀκολούθως: 1) Τοῦ Αἰδεσιμοτάτου Ἀθανασίου Ἐλευθερούδη, προέδρου, 2) Περικλῆ Βεργίνη, ἀντιπροέδρου, 3) Εὐαγγελίτσας Τσακούλη, ταμίου, 4) Ἀγλαΐας Ψέμμα, γραμματέως καὶ 5) Γεωργίου Μαλιάκα, συμβούλου.

Τὸ ὡς ἄνω Διοικητικὸν Συμβούλιον συγκεντρῶνον ὅλας τὰς ἱκανότητας, πιστεύομεν ἀπολύτως ὅτι θὰ ἀναπτύξῃ ταχύτατα τὴν ἐνδεικνυομένην δρᾶσιν, οὕτως ὥστε, τὴν ἐρχομένην ἄνοιξιν νὰ λειτουργηθῶμεν καὶ ἡμεῖς ὑπὸ λιθόκτιστον καὶ κεραμοσκεπῆ ἐκκλησίαν.

Τιθέμενοι ἅπαντες οἱ κάτοικοι Ἱερισσοῦ εἰς τὴν διάθεσίν του, εὐχόμεθα αὐτῷ πλήρη ἐπιτυχίαν.

ΓΙΑΝ ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ

Αἱ Ἀρχαὶ ἀπαντοῦν

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Νοβρίου 1955
Πρὸς τὴν Δ)σιν τῆς ἐφημερίδος
«Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς»
Πολύγυρον

Θέμα: Περὶ ἐξηλεκτρισμοῦ τῆς Χαλκιδικῆς.

Εἰς τὸ φύλλον ὑμῶν τῆς 30)10)55 δημοσιεύετε ἄρθρον σχετικὸν μὲ τὴν μὴ εἰσέτι ἐπέκτασιν τοῦ Ἐθνικοῦ δικτύου ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας εἰς Χαλκιδικήν.

Σχετικῶς σᾶς πληροφορῶ ὅτι κατὰ τὴν περίοδον μέχρις Αὐγούστου 1955 τὴν διαχείρησιν τοῦ προγράμματος ἐξηλεκτρισμοῦ τῆς χώρας εἶχεν ἀναλάβει ἡ ΕΜΠΑΣΚΟ, ὑπ' αὐτῆς δὲ οὐδεμία ἐγένετο πρόβλεψις ἐξυπηρετήσεως τῆς Χαλκιδικῆς.

Εὐθὺς ὡς ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά της ἡ νέα Κυβέρνησις ὁ Ὑπουργὸς τῆς Βιομηχανίας κ. Βασιλικὸς ἐνδιεφέρθη ἀμέσως διὰ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ δικτύου ἐξηλεκτρισμοῦ εἰς Χαλκιδικήν. Δεδομένου ὅτι προϋπόθεσις πάσης ἐπεκτάσεως τῶν ἠλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων εἶναι ἡ ὕπαρξις τεχνικοοικονομικῆς μελέτης, πρὸς διαπίστωσιν τῆς οἰκονομικῆς, ἀποδόσεως αὐτῶν, ὁ κ. Βασιλικὸς ἀπηύθυνε πρὸς τὴν ΔΕΗ τὸ ὑπ' ἀριθ 77764)21)10)55 ἔγγραφόν του διὰ τοῦ ὁποίου παρακαλεῖ ὅπως αὕτη προβῇ εἰς τὴν μελέτην τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ δικτύου τόσον πρὸς Κασσάνδραν ὅσον καὶ πρὸς Πολύγυρον καὶ Ἀρναίαν, διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν κυριωτέρων Κέντρων καταναλώσεως τῆς Χαλκιδικῆς. Ἐπὶ πλέον ἐζητήθη ὅπως κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς οἰκονομικῆς ἀποδόσεων τῶν ἐν λόγῳ ἐγκαταστάσεως πρὸς κατασκευὴν τῶν ἔργων γίνῃ ἀποδεκτὴ πᾶσα δυνατὴ παραχώρησις.

Ἤδη ἡ διεύθυνσις τῆς ΔΕΗ ἔδωσεν ἐντολὴν πρὸς ἔναρξιν τῆς ἐκπονήσεως τῶν ἐν λόγῳ μελετῶν, αἱ ὁποῖαι καὶ θὰ ἀρχίσουν κατ' αὐτάς.

Ὁ Ὑπουργὸς Γ. Ι. ΡΑΛΛΗΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Νοβρίου 1955
Πρὸς τὴν Δ)σιν τῆς ἐφημερίδος
«Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς»
Πολύγυρον

Θέμα: Περὶ τηλεφωνικῆς συνδέσεως Κοινότητος Ἀμμουλιανῆς.

Εἰς τὸ φύλλον ὑμῶν τῆς 23.10 55 ζητεῖτε ὅπως συνδεθῇ τὸ ταχύτερον τηλεφωνικῶς ἡ Κοινότης Ἀμμουλιανῆς.

Σχετικῶς πληροφορῶ ὑμᾶς ὅτι ὁ Ο.Τ.Ε. ἐζήτησε τὴν προμήθειαν ὑποβρυχίου καλωδίου, εὐθὺς δὲ ὡς αὕτη πραγματοποιηθῇ θὰ προβῇ εἰς τὴν τηλεφωνικὴν σύνδεσιν τῆς ἐν λόγῳ Κοινότητος.

Ὁ Ὑπουργὸς Γ. Ι. ΡΑΛΛΗΣ

ΕΥΧΕΤΗΡΙΑ

Τοὺς τελέσαντας τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν τοὺς γάμους των κ. Χαρίτωνα Δούκαν μετὰ τῆς δος Ἑλένης Παπαδοπούλου συγχαίρομεν ἐγκαρδίως καὶ εὐχόμεθα πᾶν ποθητόν.

Πολύγυρος — Οἰκογένεια Ἀναστασίας Βογιατζῆ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ κρασὶ μαῦρο πρὸς δρχ. 1.50 καὶ ρετσίνα πρὸς δρχ 2 κατ' ὀκᾶν εἰς οἰκίαν Δημητρ. Μαρέτη. Πολύγυρος

ΝΕΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ
"ΘΕΡΜΑΪΚΟΣ,,
Αἴθουσα Α. Κασουδάκη
Νέα Μουδανιὰ

Διαθέτει μηχανήματα τὰ πλέον σύγχρονα καὶ τὰ πιὸ ἐκλεκτὰ ἔργα. Καθ' ἑκάστην: Ὥρα ἐνάρξεως 6.30 μ.μ. Ἑκάστην δὲ Τετάρτην καὶ Σάββατον ὥρα 2 μ.μ.

ΔΙΑΝΟΜΗ ΣΙΤΟΥ ΕΙΣ ΟΡΕΙΝΑΣ ΠΕΡΙΟΧΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 9.— Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ ὑπουργοῦ Ἐμπορίου, ἡ κυβέρνησις ἐνέκρινε τὴν διάθεσιν καὶ ἑτέρων δύο ἑκατομμυρίων ὀκάδων σίτου πρὸς διανομὴν πρὸς τοὺς κατοίκους τῶν ὀρεινῶν καὶ ἀγόνων περιοχῶν καθὼς καὶ τῶν ἀποκλειομένων κατὰ τὸν χειμῶνα ἐκ τῆς χιόνος. Ἡ διανομὴ θὰ γίνῃ ἀνὰ 30 ὀκάδας κατ' ἄτομον εἰς τοὺς ἀπόρους καὶ ἀνὰ 20 ὀκάδας κατ' ἄτομον τῶν ἀγόνων καὶ νησιωτικῶν περιοχῶν.

ΟΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 12.— Ἡ ὁμοσπονδία τῶν κοινοτικῶν ὑπαλλήλων τῆς χώρας διεβιβασε πρὸς τὸ ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν ὑπόμνημα, διὰ τοῦ ὁποίου διεκτραγωδεῖται ἡ θέσις τῶν γραμματέων κοινοτήτων, πολλοὶ τῶν ὁποίων ἐλλείψει πόρων, δὲν μισθοδοτοῦνται, ἢ λαμβάνουν ἐλάχιστον μισθόν. Ἐν τέλει, ζητεῖται ἡ λῆψις μέτρων διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεώς των ἐφ' ὅσον οὗτοι ἀποτελοῦν οὐσιαστικοὺς μοχλοὺς τῆς διοικήσεως τῶν κοινοτήτων.

ΕΝΑΣ ΕΚΛΕΚΤΟΣ ΓΑΜΟΣ

ΦΟΥΡΚΑ 12.— Τὴν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν εἰς τὸ χωρίον Φούρκα οἱ γάμοι τοῦ κ. Γεωργίου Καζανοπούλου καὶ τῆς δ. Εὐαγγελίας Κουτσούρα ὑπὸ τὰς εὐχὰς ὅλων τῶν ὁμοχωρίων των. Κουμπάρος ἦτο ὁ κ. Β. Ἱερισσιώτης μετὰ τῆς δ. κόρης του Κατίνας.

Τὸ γλέντι ἐσυνεχίσθη μέχρι τῆς πρωΐας τῆς Δευτέρας, καὶ οἱ προσκεκλημένοι ἀπεχώρησαν εὐχαριστημένοι πλήρως.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ γλεντιοῦ ἡ νύμφη κυρία, πλέον, Εὐαγγελία Κουτσούρα ἐτραγούδησε δημοτικὰ Χαλκιδικιώτικα τραγούδια μὲ τὴν ὡραίαν φωνήν της.

Μεταξὺ τῶν παρευρισκομένων εἰς τὴν χαρὰν διεκρίναμεν τὸν πρόεδρον τῆς κοινότητος κ. Πορταρινόν, τὸν πρόεδρον τοῦ Ἐποπ. Συμβουλίου τοῦ Δασ. Συν)σμοῦ Κασσάνδρας κ. Μαυροδάκην, τὸν κ καὶ τὴν κ. Κουτσούρα, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Τσιμουδάκη, τὸν κ καὶ τὴν κ. Τσανάκα, τὸν κ. καὶ τὴν Εὐδοκία Κουτσούρα, τὸν κ. Φ. Χάνον, Εὐθυμίαν Χάνου, Δημ. Λασπᾶν, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Βαλάση, τοὺς κ. Ὀδυσέαν Κουτσούραν, Στ. Κούβαρην Ἀστ. Κρητικόν, Β. Τσανάκαν, Διαμαντὴν Λιτζέρινον τὴν κ. Κατίναν Διαλετά, τοὺς ἐκ Βάλτης κυρίους Β. Κοντονικόλαν, Ν. Καλιακιώτην, Α. Λιβαδιώτην, τὴν δ. Μαίρην Λιβαδιώτη, Εὐμορφία Κουτσονικόλα καὶ δ. Μαρίαν Καζονοπούλου. Γ.Τ.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 12.— Τὸ ὑπουργεῖον Παιδείας, ἐγνώρισε δι' ἐγγράφου πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως, ὅτι τὸ νέον ἀλφαβητάριον τῆς α' τάξεως τῶν δημοτικῶν σχολείων θὰ κυκλοφορήσῃ ὁριστικῶς τὴν 21ην Νοεμβρίου.

ΠΡΟΚΥΡΗΞΙΣ

Ἡ Ἕνωσις Γεωργικῶν Συν)σμῶν Χαλκιδικῆς προκηρύσσει φανερὸν πλειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν ἐκποίησιν τῶν κάτωθι ὑπὸ προϊόντων, προελθόντων ἐκ καθαρισμοῦ σπόρων Ἑνώσεως.

1) Σῖτος κομμένος μὲ βίκον	ὀκ.	7.750
2) Σῖτος ψιλὸς	»	8.100
3) Σῖτος ἀλευροποιήσιμος	»	2.542
4) Βίκος	»	70
5) Βρώμη ψιλὴ περίπου	»	1.000
6) Βρώμη μὲ σκόνη	»	950
7) Ἀνεμῖδες	»	510

Ἡ Δημοπρασία γενήσεται τὴν 17ην τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 11—12 μεσημβρινὴν εἰς τὰ ἐν Ν. Μουδανίοις Γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως, ἐνώπιον ἐπιτροπῆς καὶ συμφώνως τοῖς ὅροις.

Ν. Μουδανιὰ τῇ 10—11—1955
Διὰ τὴν Ἕνωσιν Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Χαλκιδικῆς
Ὁ Διευθυντὴς
ΚΛ. ΑΛΜΠΑΝΗΣ

ΤΑ ΒΟΗΘΗΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ 12.— Δι' ἐγκυκλίου του πρὸς τοὺς γενικοὺς ἐπιθεωρητὰς μέσης καὶ στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως, ὁ ὑπουργὸς παιδείας ὑπενθυμίζει, τὴν αὐστηρὰν ἀπαγόρευσιν τῆς χρησιμοποιήσεως βοηθητικῶν βιβλίων ἀπὸ μαθητὰς τῶν τεσσάρων πρώτων τάξεων τῶν δημοτικῶν σχολείων. Ταῦτα ἐπιτρέπονται μόνον εἰς τοὺς μαθητὰς τῆς Ε' καὶ Στ'. τάξεως τῶν δημοτικῶν σχολείων, ἐφ' ὅσον εἶναι ἐγκεκριμένα ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Παιδείας.

ΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙ ΤΗΣ ΝΙΚΗΤΗΣ

Ἡ Νικήτη εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ καλύτερα χωριὰ τῆς Σιθωνίας καὶ γενικώτερον τῆς Χαλκιδικῆς. Κόσμος πολιτισμένος καὶ ἀνεπτυγμένος ἀρκετά. Τὰ μικρὰ φανάρια κατὰ μῆκος τοῦ κεντρικοῦ δρόμου θυμίζουν τὴν Ἀθήνα τῆς παληᾶς ρωμαντικῆς ἐποχῆς μὲ τοὺς φανοκόρους τοῦ Δήμου καὶ τὶς ἀτέλειωτες ἱστορίες. Ὁ κεντρικὸς αὐτὸς δρόμος εἶναι λάκκος ποὺ τὸν χειμῶνα μὲ τὶς βροχὲς γεμίζει καὶ χωρίζει τὸ χωριὸ σὲ δύο συγκροτήματα, ἄνευ ἐπικοινωνίας.

Κοινοτικὸν γραφεῖον δὲν ὑπάρχει ἄν καὶ ἐπληροφορήθημεν ὅτι τὰ ἔσοδα τῆς Κοινότητος εἶναι ἀρκετά, Ἐπίσης καὶ ἐδῶ δὲν ὑπάρχει Κοινοτικὸν οὐρητήριον. Ὅλα αὐτὰ μελετῶνται καθὼς καὶ τὸ ἡρῶον καὶ ἡ τηλεφωνικὴ σύνδεσις με τὴν παραλία, ἡ ὁποία ἀπέχει περὶ τὰ 20 λεπτὰ ἐκ τοῦ χωρίου.

Νερὸ δὲν ὑπάρχει καὶ ἐδῶ. Εἶχον δοθῆ ἐκ τῆς Νομαρχίας 20.000 δρχ. διὰ τὴν ὕδρευσιν; ἀλλὰ καθὼς εἶπεν Νομαρχιακὸς ὑπάλληλος, τὰ χρήματα αὐτά, διετέθησαν δι' ἄλλας ἀνάγκας μεγαλυτέρας ποὺ παρουσιάσθησαν ἀλλοῦ καὶ ὅτι ἡ Νικήτη θὰ ἐλάμβανε τὰ χρήματα αὐτὰ εἰς «εὐθετώτερον χρόνον», ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ἡ Νικήτη παρέμεινεν εἰς τὰ «ὑπ' ὄψιν» τὰ ὁποῖα τόσον ὀγκώδη εἶναι ἄλλωστε εἰς τὴν Νομαρχίαν μας καὶ δὲν πρόκειται νὰ δῇ νερὸ ἄφθονο οὔτε τοῦ Ἁγίου Νικήτα τοῦ ἔτους 1970. Εἶχον ἐγκριθῆ ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Κοινότητος διὰ τὸ Κοιν. Γραφεῖον 20.000, ἀλλὰ τὸ Κοιν. Συμβούλιον ἐπρότεινεν ὅπως τὰ χρήματα αὐτὰ διατεθοῦν διὰ τὴν ὕδρευσιν, μιὰ καὶ δὲν ἀρκοῦσαν αἱ 20.000 δρχ. τῆς Νομαρχίας, ὅπερ καὶ ἔγινε Μετὰ ὅμως ἀπὸ τὴν διάθεσιν τῶν 20 χιλ. Νομαρχιακῶν δραχμῶν δι' ἄλλας ἀνάγκας, τὰ ὑπόλοιπα χρήματα δὲν ἔφθασαν καὶ τοιουτοτρόπως ἐσταμάτησαν καὶ τὰ δύο ἔργα.

Εἰς τὴν Νικήτην ὑπάρχει τὸ ἀθλητικὸν Σωματεῖον «Νικήτας» τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται ὑπὸ διάλυσιν. Τὰ μέλη του τὸ ἐγκατέλειψαν καθῶς καὶ τὸ Διοικ. Συμβούλιο. Ὑφίσταται μόνον κατὰ τύπους, καὶ τὸ μόνον μοῦ φαίνεται ποὺ ἔμεινε ἀπὸ αὐτὸ ἡ... σφραγίδα.

Εἰς τὴν Νικήτην ὑπάρχει ἡ ὡραιωτέρα ἴσως ἐκκλησία τῆς Χαλκιδικῆς μὲ πλούσιον φῶς καὶ ἐξαιρετικὴν εἰκονογράφησιν τῶν καλλιτεχνῶν Γ Παραλῆ καὶ Κέντακα. Γ.Τ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Συνεταιρισμοῦ Ἀποκαταστάσεως Ἀκτημόν. Καλλιερ. Πολυγύρου

Καθιστῶμεν γνωστὸν εἰς τοὺς ἀκτήμονας τοῦ Δήμου Πολυγύρου καὶ τῶν Κοινοτήτων Ταξιάρχου καὶ Βραστῶν, διὰ τοὺς ὁποίους ἀπεφασισθη ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων τοῦ Πρωτοδικείου Χαλκιδικῆς ἡ παραχώρησις δημοσίας δασικῆς ἐκτάσεως ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Συνεταιρισμοῦ, ὅτι διὰ νὰ τύχωσιν ἐγκαταστάσεως ἐν αὐτῇ ὀφείλουσι νὰ ἐγγραφῶσι μέλη τοῦ Συνεταιρισμοῦ εἰς τὸν ὁποῖον παρεχωρήθη καὶ ἀνήκει ἡ ἔκτασις.

Συμπληρωματικαὶ πληροφορίαι παρέχονται ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Συνεταιρισμοῦ.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 10—11—1955
Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνεταιρισμοῦ
ΙΩΑΚΕΙΜ ΧΡΙΣΤΑΡΑΣ